

zpravodaj

Říjen, listopad, prosinec 1984

Číslo 9—10

Kčs 2,—

V roce
40. výročí
osvobození
naší
vlasti
Sovětskou
armádou
spojme
své síly
za další
rozkvět
naší
vlasti
i našeho
města
a další
mírové
časy!

Dík za iniciativní a dobrovolnou práci

Je za námi rok činorodé práce, kdy jsme se všichni podíleli svou prací na rozmnožení prostředků, jež vedou k utváření předpokladů pro lepší život v naší vlasti, v našem městě, v rodinách a nakonec i jednotlivců.

Městský výbor KSČ, městský národní výbor a městský výbor Národní fronty děkují proto všem občanům, kteří jim v uplynulém roce pomáhali plnit celospolečenské úkoly v našich podmínkách a na kterémkoliv úseku a věří, že takto aktivní podpora bude pokračovat i v roce 1985, kdy slavíme 40. výročí osvobození. Přivítejme toto výročí tím, že přispějeme, každý svým dílem, k jejich důstojné oslavě.

A nejlepší oslavou je poctivá a aktivní práce na pracovišti i mimo ně, v duchu programu KSČ, který usiluje o naši lepší a šťastnější budoucnost.

Přejeme všem našim občanům dobrý, plodný a úspěšný rok 1985.

ING. JIŘÍ KUČERA,
předseda MěV KSČ

ZDENĚK MAŘIK,
předseda MěNV

IVO ZDRAŽIL,
předseda MěV NF.

Po tvůrčí
poctivé
celoroční
práci
zaslouženě
štědrě
a radostné
svátky
vánoční
i šťastný
nový rok
1985!

Pohlednice z roku 1937

ABY ROZKVĚT SLAVKOVA BYL KOLEKTIVNÍM DÍLEM!

ZDENĚK MAŘÍK,

předseda městského národního výboru

Jméno rady MěNV, poslanců, občanských výborů, členů komisí a dalších dobrovolných členů početného aktivu městského národního výboru chci vám všem v úvodu poděkovat za pomoc při řešení budovatelských, správních, životních, pracovních i kulturních otázek společenského soužití v našem městě v uplynulém roce.

Na každém kroku vidí nezaujatý člověk, že v našem městě i okolí se změnil život k nepoznání. Dnes bereme jako samozřejmost moderní byty, vodovod, elektrifikaci, dobře organizované školství, zdravotnictví, vyspělou dopravu, nové provozovny i závody, obchodní síť a všechna to, co k modernímu životu patří. Je samozřejmé, že nemůžeme být se vším spokojeni, že bychom si přáli, aby pokrok na všech úsecích i v našem městě pokračoval rychleji např. ve službách, výstavnosti obchodní sítě, pohostinství, telekomunikací atd., neboť některé svým charakterem se stávají brzdou všeobecného rozvoje. Tyto a další otázky MěNV nepouští se zřetele a snaží se je dle možností zařadit do našich plánů, ale i zde musíme brát ohled na celkové celospolečenské zdroje a možnosti a musíme být trpěliví.

Jsou lidé, kteří rádi tvrdí, že se „neudělalo nic“. Ale vstupujeme-li do jubilejního roku 40. výročí osvobození našeho města i vlasti Sovětskou armádou, ohlédněme se těch 40 let zpět a zvažme, co všechno náš městský národní výbor za těch 40 let řešil a vyřešil. V prvních letech po válce jsme byli vděční za větší krajíc chleba, za každý opravený byt, za opravu zničených komunikací, za improvizovanou výrobu v zastaralých provozovnách a podobně. To, čeho jsme dosáhli na všech úsecích, nepřišlo samo o sobě. O to se zasloužilo tisíce poslanců, aktivistů a dobrovolných pracovníků, kteří se jednotně semkli kolem národních výborů, rokem 1945 začínaje. Proto všem poslancům a dalším funkcionářům v minulých volebních obdobích patří náš současný dík, neboť kladli základy pro dnešní rozvoj města.

Bylo by však chybou „usnout na vavřínech“. Naopak. Život kolem nás doslova kypí dynamikou rozvoje, jak ekonomiky, tak i společenského života. Možná, že někdo si pomyslí, že je to fráze. Ale podívejme se kolem sebe. Např. kolik domků a bytů chátrá, ač v minulosti se o ně zájemci přímo prali. Nejsmutnější pohled je na opuštěné byty kolem náměstí a přitom tolik lidí shání byt. Nároky lidí vzrostly. Chtějí byty hygienicky nezávadné, vybavené komfortem. Nedivíme se jim. Oprávněně chtějí bydlet na úrovni dnešní doby. Tyto požadavky splňují byty, postavené v minulém 40letém období, zvláště na sídlišťích a v nových rodinných domcích, kde lidé bydlí tak, že by jim záviděli i bývalí mocipáni. A tak bychom mohli pokračovat dál.

Je pochopitelné, že za tak historicky krátkou dobu jsme nemohli přebudovat město ve všech sférách, aby splňovalo nároky socialistického člověka. Vždyť zanedlouho bude mít naše město 750 let a je pochopitelné, že např. obchody, které stačily před sto lety, nemohou stačit současným podmínkám. Ale musíme jejich strukturu měnit za pochodu, zrovna tak, jako dopravní systém, školství, zdravotnictví, služby a další. Jde jen o to, aby naše plány na přebudování situace ve městě odpovídaly potřebám i možnostem. To bychom

chtěli docílit, abychom štafetu, kterou jednou zákonitě předáme dalším, předali s čistým svědomím dobrých hospodářů.

K řešení problémů života ve městě pomáhají v první řadě občané sami, neboť mají zájem na zlepšování životních poměrů. Odrazem jejich zájmu je náš volební program. A mohu za celou radu MěNV a jeho plénum poděkovat všem občanům, kteří aktivní spoluprací pomáhají volební program naplňovat a překonávat překážky, které se tomuto naplňování stavějí v cestu.

Díky tedy za každou odpracovanou brigádnickou hodinu a dobrovolnou práci navíc. To nám pomáhá „vylepšovat“ volební program a dát ještě něco navíc. A byli bychom rádi, kdyby i letos, na počest 40. výročí osvobození, bylo naše město nejen jako „ze škatulky“, ale abychom vybudovali další díla při jeho zvelebování.

Spoléháme při této činnosti nejen na občany, ale i všechny závody a instituce. V roce 1984 nám hodně problémů pomohla řešit tzv. rada ředitelů, neboť i vedení závodů, závodní složky a nakonec i pracující pochopili, že národní výbor není nějakým jím cizím orgánem, ale orgánem státní správy, který nemá jiného zájmu, aby i na závodech se pracovalo dobře a efektivně, ale aby jejich pracující měli příznivé životní podmínky na pracovištích i mimo ně, zejména tam, kde jsou doma. Proto spoléháme na to, že nám pomohou řešit např. otázky dopravy do zaměstnání a zpět, zlepšovat zdravotnickou péči, vybudovat sociální zařízení, jako je např. mateřská škola, jesle, kulturní zařízení apod. Jedině v tom vidí národní výbor komplexní uspokojování potřeb pracujících. A ve spolupráci všech institucí v našem městě můžeme hodně problémů, které jsou zdánlivě v současné době neřešitelné, vyřešit.

Prostřednictvím „rady ředitelů“ děkujeme všem pracujícím za plodnou spolupráci a zároveň vyzýváme, aby nám pomohli při oslavách 40. výročí osvobození jak výsledky, tak i úklidem před a kolem závodů, i účastí důstojně toto výročí oslavit.

Přeji tedy všem občanům, rodinám, pracovním kolektivům, společenským organizacím, aby v roce 1985 dosahovali dobrých výsledků v ekonomice i společenském životě, jedincům pevné zdraví, klidný a bohatý život v našem starodávném městě, a vědomí, že každou prací, zejména dobrovolnou, vytváříme předpoklady pro dobrý, radostný kolektivní život. A připomeňme si dobu před 40 lety: slibovali jsme si, že budeme žít svorně a dělně, jen když zachráníme život. Život jsme si zachovali, bojujme také o zachování míru, jako jediného předpokladu rozvoje naší drahé socialistické vlasti, jejíž my, ve Slavkově, jsme nedílnou a neodmyslitelnou součástí!

Na naše novoroční poselství rodině Nině Oganěsanové posílá i ona všem přátelům, pionýrům a občanům našeho města přání: S novým rokem s novými úspěchy, s novým štěstím! Ať žije družba našich národů!

CELOMĚSTSKÝ AKTIV KOMUNISTŮ

Ke konci listopadu se sešel z iniciativy městského výboru KSČ celoměstský aktiv komunistů ve Slavkově, aby zhodnotil plnění rozpracovaných úkolů, daných XVI. sjezdem, v místních podmínkách a z této analýzy pak stanovil hlavní úkoly stranických a společenských organizací i městského národního výboru v posledním roce 7. pětiletky, v roce 40. výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou.

Úvodní slovo do diskuse přednesl předseda MěV KSČ ing. Jiří Kučera. Rozebral problémy politicko-organizační práce na úseku ekonomiky, vlastní stranické práce a ideologické výchovy. Zdůraznil nutnost větší péče o výchovu mladých členů strany, hlavně těch, kteří jsou zařazeni do kádrových rezerv, a to nejen na závodech a institucích, ale i v organizacích Národní fronty. V tomto směru je třeba zvýšit náročnost při hodnocení plnění úkolů nejen v organizacích, ale i v místě registrace členů. V ideologické práci je nutné zvýšit kontrolu účasti v jednotlivých útvarech stranického školení a zařazení do útvarů, které zajišťují neustálý ideologický růst členů, hlavně do VUML, odstraňovat formálnost názorné agitace i agitace osobní, aby tyto byly v souladu s úkoly, které organizace řeší. Jednou z účinných forem výchovy je i dopisovatelská činnost. Na ekonomickém úseku je třeba zvýšit úlohu stranických organizací při plnění závěrů 10. pléna ÚV KSČ k vědecko-technickému rozvoji. Pro splnění úkolů posledního roku pětiletky je nezbytný široký rozvoj iniciativy a socialistické soutěže, v níž musí jít komunisté a BSP příkladem.

V další části úvodního slova se zabýval prací MěNV a jeho zařízení a zejména pak stranicko-politickou prací v organizacích NF. Jako hlavní brzdu v masově-politické práci v organizacích NF označil fakt, že úkoly z pléna NF nejsou důsledně přenášeny do společenských organizací. Toto je velkým nedostatkem v době, kdy tyto organizace mají hodnotit práci

poslanců MěNV a připravovat návrhy kandidátů na poslance MěNV pro příští volební období.

V závěru svého vystoupení se zabýval stavem agitační a propagační práce, účinností ateistické výchovy a zajištěním účasti na veřejně politických akcích k 40. výročí osvobození, z nichž má rovněž důležité místo příprava celostátní spartakiády.

Ke konci svého vystoupení se zabýval otázkami ideologického boje proti imperialistické snaze rozložit socialismus oslabením stranické a hlavně ideologické práce.

Po něm vystoupil na aktivu předseda MěNV Zdeněk Mařík a zhodnotil plnění socialistických závazků v tomto roce. Zabýval se také otázkami plnění volebního programu a budovatelskou činností ve městě. Kladně hodnotil práci rady ředitelů při této činnosti a oznámil, že tato bude rozšířena o předsedy ZV ROH, aby spolupráce závodů se státním orgánem byla ještě plodnější. V další části seznámil stranický aktiv se stěžejními akcemi oslav 40. výročí osvobození města Sovětskou armádou a vyzval všechny závody, společenské organizace i občany k širokému rozvinutí socialistické soutěže a závazkového hnutí.

V diskusi pak byly podpořeny závěry jak z úvodního slova, tak i předsedy MěNV. V závěru aktivu byl přijat dokument, ve kterém jsou shrnuty úkoly městské stranické organizace v příštím období.

Aktiv vytvořil předpoklady pro sjednocení úsilí komunistů ve Slavkově pro splnění posledního roku pětiletky a důstojné oslavy 40. výročí osvobození města Sovětskou armádou.

● Městský výbor KSČ ve Slavkově uspořádá v sobotu 12. ledna 1985 ve velkém sále Společenského domu ve Slavkově *PLES PRACUJÍCÍCH*, na který všechny pracující ze Slavkova, ze závodů, společenských organizací srdečně zveme.

Městský národní výbor informuje

Zpráva pro XXI. plenární zasedání MěNV hodnotila průběžně plnění volebního programu.

Volební program u **bytové výstavby** bude postupně splněn. Opožděné zahájení výstavby 112 bj. způsobila okolnost snížení celkového počtu svépomocných bytů v rámci Jm kraje. Na svépomocnou výstavbu bylo již vydáno stavební povolení a 112 bj. bude postupně provedeno investorem SBD Nový život Bučovice. Dokončením této výstavby bude v sídlišti ZH vybudováno celkem 232 bj. Bylo vydáno 18 povolení k výstavbě rodinných domků, z celkového počtu 40, ale je předpoklad, že do konce volebního období původní plán bude splněn. Výstavba v obytné zóně Čelakovského-Bučovická je s určitými problémy plněna. Další výstavba Zlatá hora-jih byla okresními orgány pozastavena s tím, že je nutno přesně využít rezerv v zastavěné části města. Demolice bytového odpadu a asanací je podle plánu řešena. U Stavoprojektu Brno je zajišťována studie zastavění Kolářkova náměstí s cílem občanského vybavení centra města.

Technická vybavenost. Zde jsou největší problémy s dodavateli. Vybudování vozovky v ulici Příční se nepodařilo dokončit z důvodu, že akci nebylo možno zařadit do plánu okresní správy silnic. V letošním roce se podařilo zajistit provedení zpevnění jen části za pomoci Zemědělského učiliště ve Slavkově a jeho dodavatelů. Plocha bude dočasně sloužit pro jeho potřebu. Dokončení je požadováno u OSS v příštím roce. Vozovka v ulici Slovanská bude na pořadu až po vybudování plynovodu do závodu Cutisin. Vozovka „Pod zámeckou zahradou“ bude realizována v druhé polovině roku 1985. Chodníky jsou vybudovány v ulicích Slovákova, Slovanská, Příční, Malčevského a Gottwaldova. Chodník v ulici Slovanská bude dobudován až po skončení prací na plynovodu. Komplikovaná situace je v údržbě veřejného osvětlení. Opravy jsou prováděny pracovníkem na dohodu mimo pra-

covní poměr. Slíbená výpomoc Technických služeb Vyškov není operativní. Veřejné ověření v ulici Slovanská a Pod zámeckou zahradou bude dokončena až v roce 1986—87. Je prováděna elektrifikace sídliště Zlatá hora — II. etapa. K plynifikaci: česká plánovací komise povolila plynifikaci jedině závodu Cutisin, plynifikace města bude na programu v příští pětiletce. Na úseku vodního hospodářství se nepodařilo zajistit rekonstrukci vodovodního řádu Bezručova-sever, Smetanova-sever a Pod zámeckou zahradou, kde má být zahájena výstavba vodovodu. Úkol provést vodovodní a kanalizační řády v sídlišti Zlatá hora — 11. etapa, je splněn. Probíhá i zajišťování dokumentace pro vodovod ve Vážanech.

Občanská vybavenost. Nejhůře je plněn volební program na úseku obchodní sítě. Nejsou plněny úkoly rekonstrukcí, zvláště drogerie, obuv. Stavba restaurace a obchodu na Zlaté hoře má být podle příslibu ještě letos zahájena. Nepodařilo se zajistit výstavbu obchodního domu na Palackého náměstí, rovněž RaJ nemá zájem o rozšíření pohostinské kapacity, ubytování a stravování. Je dán příslib vybudování objektu služeb na Zlaté hoře. Byla odložena stavba telekomunikační budovy. Jsou určité problémy se zahájením výstavby smuteční obřadní síně.

Školství. Mateřská škola o kapacitě 90 míst na Zlaté hoře byla vyňata okresními orgány z plánu. Rekonstrukce školských objektů probíhá dle plánu. Do konce volebního období je třeba dokončit opravu klempířských prvků na objektech základní školy a mateřské školy. Rekonstrukce ÚT na ZŠ Komenského byla provedena. Další výstavba — přístavba kotelny ÚT je požadována u OSP Vyškov na rok 1985.

Tělovýchova. Pokračovala výstavba koupaliště. Výstavba šaten a ubytovny TJ Slavoj byla v letošním roce zahájena a je předpoklad, že bude do spartakiády dokončena.

Kultura. Byla zajištěna elektrifikace kina Jas. Byla provedena oprava topenářských rozvodů v MKS. Oprava objektů zámku pokračovala i letos a je třeba zvýšit úsilí, aby oprava byla dokončena k 750. výročí města.

Sociální zabezpečení a zdravotnictví. Přístavba polikliniky byla zahájena. V současné době se budují základy. Stavba se potýká s nedostatkem pracovníků. Je třeba zvýšit úsilí jak ze strany MěNV, ale i organizací a podniků Slavkovska, jejichž zaměstnancům bude objekt také sloužit.

Neinvestiční akce „Z“. Sadové úpravy a výsadba v extravilánu jsou plněny. Nedaří se provést výsadbu aleje u ACHP.

Místní průmysl. Destila zahájila provoz v nové výrobní hale. V ACHP byla uvedena do provozu výroba kapalných hnojiv a administrativní budova. Pro možnost výstavby nového areálu Uhelných skladů byl vyčleněn pozemek u vlečky ČSD a ACHP. Zahájení výstavby se počítá v roce 1985. Výstavba nového závodu MEZ byla zahájena. ZNZP dokončil dvě skladovací haly na uskladnění obilí. ČSAD počítá s přestavbou v roce 1985. STS provádí rekonstrukci technických vybavení. Cukrovar plánuje výstavbu nové skládky a výstavbu chladicích věží. OPP plánuje akce až na příští pětiletku, zejména rozšíření služeb v autoopravně a skladovací prostory. Zelenina vybudovala jeden halový sklad pro skladování zeleniny. Další v příští pětiletce. Cutisin — kotelna rekonstruována a připravena na plynofikaci. V Agrozetu dokončena administrativní budova a výstavba dalších objektů bude pokračovat v příští pětiletce. ZOÚ zahájilo postupnou výstavbu areálu. U OSP nedošlo k rozšíření areálu v ulici Bučovická.

Vážany. Noclehárna pro řidiče nebyla zbudována pro nezajištění dokumentace ČSAD. Plánované opravy vozovek a výstavba vodovodu se přesouvají na další léta. V plánované rekonstrukci kulturního domu byla alespoň provedena oprava elektroinstalace. Údržba veřejných budov a zeleně je plněna.

Z á v ě r :

Plnění volebního programu brzdí hlavně investiční limity a zjištění dodavatelů pro rozsáhlejší stavební práce.

Na tomtéž plěnu byla zhodnocena činnost správních odborů MěNV s těmito závěry:

Správní odbor:

1. Podstatně zvýšit úsilí střediskové rady MKS, aby se zvýšil zájem o kulturu v okolních obcích.
2. Hledat možnosti pro zřízení domu s pečovatelskou službou.
3. Vytvářet podmínky pro zajištění stravování důchodců.

Finanční a plánovací odbor:

1. Včas zajišťovat finanční přípravu všech akcí dle volebního programu, společně s odborem výstavby.

Odbor výstavby, MH a obchodu:

1. Ve spolupráci s organizacemi NF zabezpečit sklizeň sena z břehů Litavy a potoků v celé délce územní působnosti MěNV.
2. Usilovat o rozšíření autoopravných služeb (lakovna, pec a rozsáhlejší diagnostika).
3. Sledovat a spoluvytvářet podmínky pro urychlené zahájení občanské vybavenosti na sídlišti ZH.
4. Prosadit zahájení generální opravy objektů po prádelně a mandlovně za účelem rozšíření pedikérských služeb a zavedení služeb kosmetických.
5. Věnovat zvýšenou pozornost náboru do drobných provozoven.
6. Dořešit otázku Sběrných surovin.
7. U OPP Vyškov důrazněji prosazovat potřebu nových provozních prostor RTS a elektroopravnu.
8. Nepřipustit zkracování otevírací doby v restauracích, zejména v turistické sezóně.
9. Usilovat o získání vhodného objektu pro zřízení technických služeb.

Slavnostně, důstojně a pokrokově

O práci Sboru pro občanské záležitosti ve Slavkově

*Člověk člověku
světlem měl by být,
snem, který zdá se,
rukou, která vede ...*

SPOZ ve Slavkově má důležitou úlohu v prohlubování bohatého a citového občanského soužití. Ve své práci navazuje na staré občanské lidové tradice občanských obřadů a slavností a tyto rozvíjí o nové v souladu s životními, společenskými a kulturními podmínkami v rámci humanitních ideálů socialistického společenského řádu.

Cílem našeho SPOZ je obohacovat život o radost, posilovat v člověku hrdé vědomí, že je platným členem socialistické společnosti, která si váží jeho práce, jeho společenských postojů v procesu soužití, jakož i vědomí, že není sám se svými starostmi i radostmi.

Občanské obřady a slavnosti nejsou jen věcí SPOZ a MěNV, ale i věcí celé Národní fronty a dalších složek společenského života ve Slavkově. Je věnována stálá pozornost zdokonalování jejich citové, estetické a obsahové náplně a vytváření nových tradic, jež si život vyžaduje. Toto úsilí se díky širokému okruhu spolupracovníků daří. Proto všem, kteří se na akcích, pořádaných SPOZ, spolupodíleli, patří veřejné ocenění a poděkování.

SPOZ prakticky sleduje život spoluobčanů po celý život a vždy, když je toho třeba, podává pomocnou ruku jak v organizování individuálních i kolektivních slavností a jubileí, ve výchovné činnosti, v oceňování záslužné veřejné i osobní činnosti atd.

Jen několik ukázek z naší letošní činnosti: ve Slavkově bylo v nejradostnějším obřadu při vítání nových občánků přivítáno 82 dětí. Občanských sňatků bylo u nás uzavřeno 89. Těchto obřadů se zúčastňují rodiče, blízcí příbuzní a spolupracovníci. Slavnostní chvíli důstojně podtrhuje,

jakož i u ostatních akcí SPOZ, hudba, recitace, mluvené slovo a kulturní program. Tuto část obřadů zajišťují převážně učitelé a žáci LŠU, MŠ a ZŠ, jakož i devítičlenná pěvecká skupina žen. Zde je nutno ocenit i práci aktivu SPOZ ve Vážanech, který neformální prací, a tím více účinnou, se stará o občanské záležitosti ve Vážanech, kde občané jeden druhého znají, a proto projevy účasti nad radostí i starostí jsou lidsky bezprostřední. Vítání občánků, kterých bylo letos přijato 8, a předávání nových občanských průkazů se stalo již novou pokrokovou tradicí. V ostatních záležitostech úzce spolupracuje s naší SPOZ.

Letos jsme také nastoupili cestu výchovy budoucích manželů tím, že organizujeme besedy se snoubenci, při kterých nám pomáhá promovaná psychologka Zora Urbánková a MUDr. Anna Klíčková, neboť chceme, aby budoucí manželé byli dobrými rodiči i vychovateli budoucí generace.

Letošní rok byl rokem 35. výročí založení pionýrské organizace. Pracovníci s pionýry a nejlepší pionýři z obou slavkovských škol byli pozváni na besedu s představiteli města i SPOZ.

Slavnostním předáním občanského průkazu podtrhujeme vědomí 15letých, že vstupují do světa dospělých, že uznáváme jejich občanskou samostatnost, jejich povinnosti, práva i odpovědnost. Tento obřad se poprvé konal v krásném prostředí slavkovského zámku a SPOZ chce nadále v této tradici pokračovat a rozvíjet.

Zvláštní pozornost zaslouží naše práce v rámci hesla „Úcta ke stáří“. Členky SPOZ pravidelně navštěvují občany, kteří se v daném měsíci dožívají životního jubilea, předávají jim dárky a tím zdůrazňují společenský zájem o jejich život a poděkování za celoživotní práci. Letos bylo navštíveno 134 jubilantů. Také blahopřání a návštěvy při příležitosti stříbrných a zlatých svateb se stala již tradicí.

Nejstaršímu občanu Slavkova, Josefu Pokornému, byl u příležitosti jeho 95. narozenin uspořádán slavnostní obřad, kterého se zúčastnila celá rodina jubilanta — 5 generací. V kulturním programu vystoupily děti z MŠ, ZŠ a ženský pěvecký sbor. Jubilantovi přišly také poblahopřát delegace UO KSČ a ZV ROH při ZŠ Komenského.

Již tradicí se stává setkání nejmladší a nejstarší generace v programu Slavkovské děti zpívají, tančí a hrají našim důchodcům. Tím zvyšujeme úctu mládeže ke starším a u starší generace vědomí, že život předávají do dobrých rukou. Využíváme i Klubu důchodců, kde dvakrát ročně organizujeme ve spolupráci s MěLK besedy o knize a ve spolupráci s MŠ besídky k ukončení roku nebo k MDŽ.

Dvakrát ročně navštěvujeme také naše bývalé spolupobčany v domovech důchodců. Tyto návštěvy jsou přijímány s povděkem, neboť důchodci v těchto domovech poznávají, že na

ně bývalí spoluobčané v jejich měs-
tě nezapomínají. O tom svědčí úryvek z jednoho dopisu: „Srdečně vás moc-
krát pozdravujeme a často vzpomí-
náme, jak jste nás z národního výbo-
ru navštívili a povídali si s námi. Moc vám za všechno děkujeme. Pře-
jeme vám ze srdce hodně zdraví, hodně zdaru a úspěch v práci.“ Toto prosté, ale o to víc srdečné ocenění naší práce, náš těší, je to zároveň ocenění práce všech členů SPOZ, všech jeho spolupracovníků, neboť jen díky jim je práce SPOZ hodno-
cena jako jedna z nejlepších v našem okrese.

Vyzýváme všechny občany k aktivní spolupráci, aby naše práce byla pestřejší, abychom odstraňovali z občanského života lhostejnost, která je jednou z překážek dobrého, šťastného a plodného života ve společenském soužití.

Jindra Hlásenská,
předsedkyně SPOZ

Nejstaršímu občanu Slavkova Josefu Pokornému, uspořádal SPOZ slavnostní obřad na oslavu jeho 95. narozenin. V kulturním programu vystoupily děti z MŠ a ZŠ a ženský pěvecký sbor. Jubilantovi přišli popřát nejen příslušníci rodiny, ale i ZO KSČ, ZV ROH při ZŠ Komenského, občané a funkcionáři MěNV a SPOZ. Tato slavnost byla zároveň symbolickým poděkováním všem důchodcům a důchodkyním, kteří se jako on dožívají vysokého věku.

● V roce 1907 byla dokončena stavba budovy slavkovské spořitelny — dnešní kulturní dům. Zahajovacím divadelním představením byl Šimáčkův „Jiný vzduch“. Režisérem byl Karel Zelenský, tehdejší režisér Národního divadla v Praze, který vystupoval pohostinsky. Pak bylo sehráno několik

divadel v režii Karla Macenauera a Františka Uhlíře. Před představením a v meziaktí koncertovalo hudební těleso „Včela“, které též uvedlo „Pochod včel“ od Karla Macenauera.

● Základní kámen k výstavbě slavkovské radnice byl položen v roce 1592, tedy před 392 lety.

Takto symbolicky bere novorozeně do zdravotnické péče od narození až do smrti zástupkyně ÚNZ při slavnosti vítání občánků, organizovanou SPOZ ve Slavkově.

Dole: S takovým úsměvem a v srdcích s takovými předsevzetími, jako tito novomanželé i my vstupujeme do nového roku 1985. Jménem MěNV symbolicky předává gratulaci i všem občanům tajemnicě MěNV Milada Soukopová.

JAKÁ BUDE SMUTEČNÍ OBŘADNÍ SÍŇ VE SLAVKOVĚ?

Situace v pohřebnictví ve Slavkově je stále svízelnější. Hřbitov sám by dávno nestačil pro zesnulé, kdyby velké procento zemřelých se ještě za života nevyslovalo pro pohřeb žehem. Stále větší potíže jsou s kopáním hrobů a pozůstalí jsou mnohdy bezradní, jak tuto nezbytnou službu zemřelému zajistit. Dále: jak provést důstojné rozloučení se zesnulým, který s námi tak dlouho žil a pracoval? Církevní obřady už dávno neodpovídají požadavkům i pokrokovému cítění občanů. Proto již více jak 75 % občanů volí pohřeb žehem. Krematoria tuto službu zajišťují jen s velkými obtížemi. Vždyť brněnské krematorium musí provést ročně na 9 000 zpopelnění, takže vlastnímu rozloučení v krematoriu je možno věnovat krátký čas, ani ne 30 minut. A navíc při zpopelnění obřady musejí probíhat po celý den, ze vzdálenějších sídlí musejí pozůstalí přistavovat autobusy a takový zájezd si vyžadá 4—5 hodin času, před obřadní síní v krematoriu se stíídají čekající a odcházející, a to na pietě rozloučení nepřidá. A to hlavně: když se rozloučení koná v pracovní době, mnoho těch, kteří by chtěli mrtvému vzdát poslední čest svou účastí na pohřbu, se nemůže uvolnit. Pak vzniká falešný dojem, že zájem na rozloučení se zemřelým má jen málo lidí a to depresivně působí na pozůstalé.

Řešením je vybudovat ve Slavkově smuteční obřadní síň. Sbor pro občanské záležitosti s národním výborem a všemi pokrokovými občany o to usilují již dávno. Je dokonce hotova i studie, vybráno i místo. Chceme, aby nová smuteční obřadní síň nebyla nějakým provizoriem, ale důstojnou stavbou, jež bude reprezentovat naši pokrokovou společnost, architekturu i ty, co ji budovali, i v příštím tisíciletí.

Je nespornou skutečností, že nová smuteční obřadní síň učiní rozloučení

se zemřelými lidštější, bezprostřednější, nesoucí nádech domova, tudíž i důstojnější. A o to Sboru pro občanské záležitosti hlavně jde. Nemůžeme opomenout i to, že pro pozůstalé s rozloučením s drahým zesnulým bude oprostěno od různých zbytečných organizačních otázek.

Navíc je tu i otázka hygienická. V obřadní smuteční síni musí být zabudováno i několik chladicích boxů, do nichž se zemřelí ukládají a tím odpadá starost o uložení zemřelého do doby zpopelnění v bytě nebo domě, což zbytečně drásá nervy pozůstalých.

A nakonec přihlédneme i k tomu, že naše socialistická společnost trvá již 40 let. Generace, která již pomalu, ale jistě odchází, věnovala své mládí, dovednost i nadšení budování socialismu. Proto má také plné právo požadovat, aby až jednou se s námi rozloučí, bylo toto rozloučení důstojné, pokrokové a v místě bydlisté.

Tuto myšlenku aktivně podporuje i Společnost přátel žehu, o jejíž činnosti budeme naše občany informovat. Vstupte do jejich řad! Pomozte svými náměty řešit uložení popele pozůstalých: zda rozptylem, vsypem do země, uložení v kolumbáriu nebo urnovým hájí? O těchto otázkách vás budeme v některém z příštích čísel informovat. O členství v SPŽ se informujte u městské kronikářky Lubomíry Kropáčkové, nebo na matrice MěNV.

Občanská anketa

Výstavba smuteční obřadní síně ve Slavkově je v přípravách. V souvislosti s tím bude třeba řešit i otázku ukládání pozůstatků zemřelých. Chceme, aby toto místo uložení bylo důstojné, pokrokové, aby bylo součástí přírody a v neposlední řadě aby umožňovalo pietně, bez zbytečné pompy (a tím i zbytečných nákladů) vzpomínat a uctívat památku zemřelých.

Oznamte nám tedy, co by jste doporučovali zřídít:

- urnový háj
- kolumbárium
- rozptylovou loučku
- vsypovou loučku
- háj vzpomínání

Jaký je rozdíl mezi jednotlivými způsoby vysvětlíme v některém z příštích čísel, pokud možno i s fotografiemi.

Svůj názor a doporučení zasílejte: MěNV — stavební úřad, Slavkov

Význam udržování členství v ROH pro podporu v úmrtí

Od 15. 2. 1981 náleží pozůstalým po členovi ROH podpora, již vyplácí ZV ROH. Výše podpory je závislá na délce členství v ROH, a to: při úmrtí

a) do 20 let členství	300 Kčs
20—40 let členství	500 Kčs
nad 40 let členství	700 Kčs
b) při úmrtí člena následkem pracovního úrazu	
do 20 let členství	1 000 Kčs
nad 20 let členství	1 500 Kčs
c) podpora při úmrtí rodinného příslušníka náleží členovi, kterému	

zemřelo dítě, na něž pobíral přídavky na děti, nebo manželka (manžel, druh, družka), pokud nelze uplatnit podporu při úmrtí člena.

Jedinou podmínkou je, aby zemřelý byl členem ROH až do doby svého úmrtí a měl zaplacený členské příspěvky.

ROH vyplácí podporu na základě předložení členského průkazu a potvrzení o úmrtí (úmrtní list, úmrtní oznámení). Z odborových prostředků lze uhradit i náklady na věnec při pohřbu člena (do ceny 300 Kčs).

Pohřebné

Pohřebné se vyplácí jen jednou. Po pracujícím důchodci jej vyplácí KNP v závodě. U nepracujícího důchodce odbor sociálních věcí a zdravotnictví ONV. Nárok uplatňuje pozůstalý předložením žádosti o pohřebné. Tuto žádost u nepracujících důchodců je třeba nechat potvrdit na poštovním úřadě a přiložit doklady o vypravení pohřbu. Pohřebné činí 1 000 Kčs. Vypravil-li důchodce pohřeb rodinnému příslušníku, náleží mu: ve věku do 2 let pohřebné 200 Kčs, do 10 let 500 Kčs, nad 10 let 800 Kčs. Výplata pohřebného není dotčena pojistným nebo pohřebným, které členům ROH při nepřerušném členství je vypláceno (viz nahoře).

Takový smutný pohled je každoročně na obyvatele velkého rybníka v době cukrovarské kampaně, kde uhynie ročně v průměru 15—20 q kaprů, určených pro vánoční stůl.

*Snímek z vystoupení
Berlínského barokního
tría v rotundovém sále
slavkovského zámku*

DNY KULTURY — DNY PŘÁTELSTVÍ

Ve dnech 15.—20. října 1984 probíhaly „Dny kultury Německé demokratické republiky v Jihomoravském kraji“ u příležitosti 35. výročí založení NDR.

Slavnostním zahájením dnů kultury našich přátel byla 1. října vernisáž výstavy nazvaná „Slovem a činem za mír a socialismus“, instalovaná v prostorách Historického muzea ve Slavkově za účasti zástupců kulturního a informačního střediska NDR v Praze, představitelů Jm kraje a představitelů okresu Vyškov.

Součástí týdne věnovaného kultuře NDR se stala řada akcí, jejichž prostřednictvím měla jihomoravská veřejnost možnost poznat život země, která v letošním roce oslavila 35 let svého trvání.

V pěti místech našeho kraje uvítali v říjnových dnech „Berlínské barokní trio“ (K. Gerbert - barokní hoboj, H. Krase - gamba, M. Wilke - cembalo) členů berlínských operních orchestrů, které zaměřuje svou činnost na historický odkaz barokního a předklasickeho období s těžištěm v hudbě německé a francouzské ve snaze objevovat zapomenuté mistry 18. století.

Závěrečný koncert 19. října ve Slavkově, jímž se sympatičtí hosté rozloučili s naším krajem, byl uspořádán Městským kulturním střediskem ve spolupráci s vedením správy zámku Slavkov v prostorách rotundového sálu slavkovského zámku.

Tento koncert se setkal před zcela zaplněným hledištěm s velkým úspěchem jak uměleckým, tak i společenským. Lze si tedy jen přát častější využití zámeckých prostorů k těmto účelům a návštěvníkům kulturních akcí tak poskytnout nevšední zážitky.

Dny kultury NDR v Jihomoravském kraji se svou náplní staly významným

příspěvkem k prohloubení poznání našich národů a k upevnění vzájemných přátelských vztahů.

DÍKY POCHOPENÍ A POMOCI KULTURNÍ DŮM PŘIPRAVEN

Od začátku letošního roku byl uzavřen kulturní dům ve Vážanech, což bylo předmětem časté kritiky občanů. Příčinou byl neutěšený stav. Občanský výbor, spolu s MěNV a MKS rozhodly o adaptaci. Po předběžné revizi, kterou provedl Oldřich Boček ze Slavkova a která vyjasnila, o co se v adaptaci hlavně bude jednat, se pustili vážanští do práce. Byli to hlavně občané Josef Janoušek a Milan Friedl, kteří během měsíce září provedli kompletní renovaci elektrické instalace, zabudování svítidel, zářivek a také drobné zednické práce. O vymalování se postaral Josef Oujezdský za pomoci příslušníků rodiny. A pak již přišly na brigádu členky ČSZ a občanského výboru, aby provedly úklid. V současné době jsou prováděny vnitřní nátěry a kulturní život ve Vážanech může začít.

MěNV, občanský výbor a MKS děkují tímto všem občanům, kteří jakkoli při adaptaci pomohli a věří, že jim bude dobře sloužit při společenských akcích. Která ze společenských organizací bude první?

Touto adaptací však práce na kulturním domě nekončí. Vnitřní vybavení a vnější opravy budou pokračovat.

OV č. 5 Vážany

Městské kulturní středisko ve Slavkově připravuje pro I. pololetí 1985 tyto zásadní akce:

Leden	— výchovný koncert pro školy
Únor	— výchovný koncert
4. února	— vystoupení Josefa Laufra
22. února	— koncert: Milan Kaňák — hoboj
Jindřich Petráš — horna
25. února	— Slavnostní večer u příležitosti 37. výročí Vítězného února
Březen	— výchovný koncert
8. března	— vystoupení dechového souboru Moravanka
15. března	— pěvecký koncert: zasl. umělkyně Marta Boháčková
zasl. umělec René Tuček
23. března	— vystoupení populární skupiny Schovanky
Duben	— výchovný koncert
12. dubna	— koncert: Brněnští hornisté
20. dubna	— taneční odpoledne, skupina Kredit
27. dubna	— hudebně zábavný pořad „Slavkováci baví Slavkov“
1. května	— taneční odpoledne pro mládež — skupina Kredit
8. května	— Slavnostní večer u příležitosti 40. výročí osvobození ČSR
Rudou armádou — koncert Orchestrálního sdružení a LŠU
1. června	— estrádní pořad pro děti u příležitosti MDD
Červen	— koncert populární skupiny
21. červen	— koncert: Filharmonické kvinteto Brno
Červen	— proměnný koncert v zámeckém parku

Snímek zachycuje účastníky závěrečného koncertu berlínských umělců o přestávce a zároveň ukazuje krásu rotundového sálu, jako stvořeného pro takové náročné kulturní akce.

KDO POMŮŽE PŘI VYDÁNÍ DIVADELNÍHO ALMANACHU?

S národním obrozením v minulém století i ve Slavkově rostla osvětová a kulturní činnost, která pomáhala probouzet a zvyšovat národní uvědomění. V tomto procesu má zvláštní postavení divadelní činnost, jejíž kořeny sahají až do roku 1864 a největšího rozvoje doznala na přelomu 19. a 20. století. Právem je Slavkov na tuto tradici hrdý. V roce 1977 pár nadšenců zorganizovalo dokumentární výstavu o zrodu a vývoji slavkovského divadelnictví, která vzbudila záslouženou pozornost ve městě i v blízkém a dalekém okolí. To dalo podnět několika nadšencům k vydání Divadelního almanachu, který by zachytil více jak stoletou činnost divadelních ochotníků ve Slavkově i pro další generace. Zjistit repertoár za 120 let zpět není žádná maličkost a tato mravenčí práce je již vcelku hotova. Zbývá zpracovat jen historii, která je neméně pracná, neboť divadlem se zabývalo ve Slavkově mnoho spolků. Ukazuje se, že málokteré město má tak bohatou kulturní tradici a tak podrobně zpracovanou. V současné době se hledá způsob, jak Divadelní almanach vydat tiskem. Snad by se měla stát součástí publikace, chystané u příležitosti oslav 750. výročí založení města a tím by byla také odměněna dlouholetá trpělivá a mravenčí práce těch, kteří chtějí tuto činnost zachytit i pro příští generace. Divadelnictví v minulosti, kdy nebylo nejen rozhlasu a televize, ale zvláště ani dostatek peněz na knihy, bylo jedním ze zdrojů kulturního povznesení společnosti.

VI.

● V roce 1893 se konala ve Slavkově národopisná výstava. Při jejím zahájení účinkovala Kmochova kolínská hudba. V průběhu výstavy se konaly tři koncerty, na kterých měla premiéru sborová píseň „Nad Slavkovem jest hora“. Složil ji Petr Kosík, sbormistrem byl Josef Šerý.

Snímek ze slavnostního odhalení pamětní desky na rodném domě PhDr. Františka Kolářka v roce 1933.

Proč Kolářkovo náměstí?

Loni tomu bylo 70 let od úmrtí PhDr. Františka Kolářka, řádného profesora matematiky a fyziky na České univerzitě v Praze. Byl členem České akademie (pro vědy, slovesnost a umění) a Královské české společnosti nauk, čestný člen Jednoty českých matematiků a fyziků a jeho práce se dotýkají veškerých oborů teoretické fyziky. Vydal několik knih a spoustu původních pojednání.

Na jeho rodném domě ve Slavkově je umístěna pamětní deska a náměstí, kde se dům nachází, bylo pojmenováno Kolářkovo (dříve Stichovo).

Jeho otec Jan Kolářek byl slavkovským purkmistrem v letech 1861 až 1876 a zavedl na radnici české úřadování. Upravil městský archiv, prostudoval dějiny města a založil první pamětní knihu Slavkova. Byl též u zrodu slavkovského akciového cukrovaru, jehož byl předsedou. Je pochován na slavkovském hřbitově.

Po něm se vystřídali v úřadě starostenském: Mat. Voděra 1876, JUDr. Vincent Materna 1877 až 1885, Emmerich Valníček 1885 až 1910, Antonín Stojar 1910 až 1916, František Uhlíř, úřadující radní 1917, Karel Hladík, úřadující radní 1918, Antonín Stojar 1919, Emanuel Vítek 1919—1920, František Prokeš 1920—1923, František Hrozek 1923—1927, Rudolf Tesařík 1927—1930 atd.

Vj.

PLESOVÁ SEZÓNA V LEDNU A ÚNORU 1985 ve Společenském domě ve Slavkově

12. ledna — sobota	PLES PRACUJÍCÍCH — Městský výbor KSČ
18. ledna — pátek	ŠKOLNÍ PLES — gymnázium Bučovice
19. ledna — sobota	RYBÁŘSKÝ VĚNEČEK — základní organizace ČRS
26. ledna — sobota	LIDOVÝ PLES — Československá strana lidová
1. února — pátek	ŠKOLNÍ PLES — zemědělská škola Bučovice
2. února — sobota	ŠIBŘINKY — TJ Slavoj Slavkov
15. února — pátek	PODNIKOVÝ PLES — Agra Slavkov
16. února — sobota	POŽÁRNICKÝ PLES — základní organizace požárníků
23. února — sobota	DRUŽSTEVNÍ PLES — Stavební bytové družstvo Žuráň
2. března — sobota	SPORTOVNÍ PLES — TJ SLAVOJ SLAVKOV

Na oslavách 67. výročí VŘSR ve Slavkově vystoupil dětský folklórní soubor „Křenováček“ ve velkém sále Společenského domu 6. listopadu 1984. Soubor se vypracoval na jedno z předních míst dětských folklórních souborů v českých zemích a jeho vystoupení mají vždy kladný ohlas mezi diváky a pomáhají zvyšovat kulturní úroveň slavnostních akcí.

Pracovní příležitosti:

V důsledku zajištění provozu nového koupaliště v sezóně 1985 nabízí Drobné provozovny MěNV pracovní příležitosti pro důchodce a studenty, uklízečky, pokladní, plavčíky, strojníky technologického zařízení.

Uvolnilo se místo pro pracovníci na WC na Palackého náměstí pro dlouhodobou nemoc pracovnice.

Zájemci se mohou hlásit na MěNV ve Slavkově, odbor výstavby u Z. Rufferové.

OKÉNKO do muzea

Slavkovské muzeum vešlo do povědomí nejširší veřejnosti nejen v Československu, ale i v zahraničí, jako moderní dokumentační centrum, zaměřující se na soustředování památek z období napoleonských válek. Jejich sbíráním i vědeckým využíváním se snažíme podrobně poznat kritickou dobu přelomu 18. a 19. století, kdy Evropou procházela lítice válečného běsnění, a ukázat nesmyslnost všech válek, bez ohledu na dobu, kdy k nim došlo. Současně však je Historické muzeum ve Slavkově i zařizováním, zaměřujícím se na dokumentaci historického vývoje a současnosti svého města a jeho nejbližšího okolí. V muzejních depozitářích jsou skutečné poklady, vypovídající o světých i méně šťastných okamžicích v dějinném vývoji Slavkova — měšťanský nábytek, sklo a porcelán, doklady o kulturním životě obyvatel města, výrobní nástroje místních řemeslníků, zemědělské nářadí, věžní hodiny ze zbořené slavkovské brány, kompletní zařízení proletářské světelníky i doklady o životě a práci slavkovského dělnictva. Částečně těchto materiálů využívají dvě stálé expozice, které jsou v době turistické sezóny v muzeu veřejnosti přístupny — expozice Cestou k dnešku, vypovídající o dějinách dělnického hnutí v regionu, a expozice Zaniklé středověké osady na Slavkovsku, přibližující pohnuté osudy nedaleké vsi Konůvky, vypálené roku 1468 uherským vojskem. Sbírkou našeho muzea však mají i citelné mezery. Například sbírka pohlednic a starých fotografií je velmi chudá. Chybí nám i staré odznaky, vztahující se k městu, tiskoviny, vypovídající o kulturním životě města atd. Tuto skutečnost pocítujeme tím naléhavěji, čím více se blíží rok 1987, kdy si připomeneme významné výročí našeho města.

Pomozte nám zachraňovat staré památky, které mnohdy končí díky

nepochopení veřejnosti na smetištích Pracovníci Historického muzea rádi přijmou každou památku na život minulých generací, zachrání ji pro budoucnost a využijí v nově připravované expozici, věnované pokrokovým tradicím Slavkovska.

PhDr. Jiří Pernes

„NA CÍSAŘSKÉ A NA FRANCÚZE!“

Ve dnech 26. listopadu až 2. prosince roku 1984, při příležitosti 35. výročí založení Historického muzea a 179. výročí bitvy u Slavkova, proběhl programový cyklus, zaměřený na otázky, vztahující se k této době, nazývané dnes jako období napoleonských válek. Bývalý ředitel Historického muzea ve Slavkově PhDr. Dušan Uhlíř besedoval se zájemci o své knize Slunce nad Slavkovem, byl promítnut sovětský barevný film Létající husaři, na odborném semináři, nazvaném Odraz napoleonských válek v umění dne 1. prosince 1984 vystoupili PhDr. Jiří Kroupa, CSc. a PhDr. Karel Holešovský a v kulturním pořadu na závěr semináře bylo uvedeno pásmo her, říkadel a tanců, nazvané „Na císařské a na Francúze“ a program zpestřil pionýrský národopisný soubor „Křenováček“. Součástí cyklu byl také Běh míru po trase Slavkov — Prace, cíl byl na Mohyle míru. Uspořádala Vzorná TJ Slavoj Slavkov. Na závěr při pietním aktu, pořádaném pod záštitou Krajské mírové rady, byly položeny věnce obětem válek 1805 a 1945 na Mohyle míru.

Po všechny dny byla otevřena expozice Historického muzea ve Slavkově a památník Mohyla míru.

V roce 1987 uplyne 750 let od první písemné zmínky o městě Slavkově. MěNV a pořadatelé vás zvou k podílu na přípravách oslav, zvláště ty, kteří se zabývali a zabývají historií města. Informace podá Městské kulturní středisko ve Slavkově.

ZA NAIVNÍ MALÍŘKOU LUDMILOU PROCHÁZKOVOU

Když jsme před rokem před vánocemi uveřejňovali blahopřání k osmdesátinám naší občance, známé naivní malířce Ludmile Procházkové, netušili jsme, že je to naposled. A přece tehdy hýřila optimismem a seznamovala nás se svými plány do budoucna. Dokonce přispěla do naší vánoční přílohy několika vzpomínkami na své mládí. Věřili jsme, že ještě dlouho nás bude obšťastňovat svými obrazy, vycházejícími ze vzpomínek na její dětství, z onoho kouzelného období, kdy její bystré oko zachytilo právě ten, tehdy již odcházející, lidový folklór a prosté lidové zvyky, které dávaly útěchu a posilu tehdy strádajícímu drobnému lidu. V tom byla právě veliká síla jejího umění.

Narodila se na první vánoční svátek — 25. prosince 1903, nedaleko Slavkova, v Heršpicích. Její matka byla známou „lidovou maléřkou“ ze severního cípu Slovácka — z Klobouk. Po ní zdědila lásku k malování a již jako dítě malovala vším, co jí přišlo pod ruku, třeba i kolíkem v blátě, kouskem cihly na zeď a podobně. V rodině nebylo peněz nazbyt, ale otec viděl její lásku k malování, a tak se jí snažil pomoci. Jako zedník jí nosil domů nepotřebné plány a na nich zkoušela svůj malířský „kumšt“.

Když začala navštěvovat školu, učitelé brzy objevili její talent a její výkresy velmi často dávali i v ostatních třídách za vzor, vystavovali je i na jiných školách.

Otec za první války padl a tak v rodině bylo pak jiných starostí s obživou až dost, a tak na malování nezbyl čas. V roce 1924 se vdala za krejčího Josefa Procházkou, který však zakrátko po sňatku utrpěl těžký úraz a nemohl se řemeslu věnovat. Přešel tedy do služeb pošty jako poštovní zřízenec. V roce 1928 se přestěhovali do Slavkova a v roce 1932 do Jevíčka, kde pracoval na poště. Když fašističtí okupanti zabírali pohraničí, utekli před nimi do Brna, pak do Slavkova a nakonec do Dambóřic.

Stěhování skrovnému nábytku neprospělo. A tak se Ludmila Procházková chápala štětce, aby malováním poškozený povrch vylepšila. A pak již malovat nepřestala, pokrývala jeden kus nábytku za druhým lidovým ornamentem. Poté již malovala na vše, co jí přišlo pod ruku: na sklo, porcelán, textil atd. Za zmínku stojí také její výtvarná činnost z ovsa-hy a kukuřičného šustí. Na žádost Jakuba Vrbase pracovala také pro muzeum ve Ždánicích.

V roce 1948 se s manželem natrvalo přestěhovali do Slavkova. V letech 1951—1955 zde řídila Historické muzeum, pro které namalovala i několik obrazů. Od roku 1956 se zúčastňovala výstav lidových uměleckých řemesel.

Když na přelomu 50. a 60. let došlo u nás k obnovení zájmu o naivní umění, je objevena i Ludmila Procházková.

Za zmínku stojí, že také její manžel Josef Procházka se u ní učil naivnímu malování, se zaměřením spíše na historii a tak i jemu můžeme vděčit za obrazy města z počátku století, které nám mnohdy jako jediné zachycují atmosféru zaslých dob.

Po prvních výstavách Ludmily Procházkové i jejího manžela si jejich obrazy získaly srdce diváků. Velký úspěch měly i na mezinárodních výstavách, dokonce i na světové výstavě v Montrealu.

Po Novém roce odešla ze svého Slavkova, byla odtržena od své milované práce a chřadla, až zemřela 29. září 1984. Škoda, že se neuskutečnil její záměr darovat sadu obrazů Historickému muzeu, kde byla plánována stálá jizba jako obrazová galerie.

Slavkov ztratil v Ludmile Procházkové nejen svou světově proslulou občanku, ale především člověka, který svou lidovou moudrostí a laskavostí dovedl kolem sebe vytvořit neopakovatelnou atmosféru přátelství, pohody a optimismu.

Mnoho slavkovských občanů by jí bylo rádo vzdalo díky na její poslední cestě, ale bohužel nedostali ani parte, ani jinou zprávu o jejím skonu. Tímto tedy se s ní loučí a vzpomínka na ni vždy bude živá, nesmrtelná.

VÝZVA MLADÝCH OCHRÁNCŮ PŘÍRODY VE SLAVKOVĚ

Pomozte přežít zimu!

S příchodem zimy nastávají kruté časy všem zvířatům i ptákům, kterým zanikly mnohé přirozené zdroje potravy na polích i v sadech a zahrádkách a s velkými obtížemi hledají potravu. A my všichni chceme, aby nám na jaře opět zazpívali či obohatili přírodu o svůj ladný zjev a potěšili naše srdce, že jsme nezůstali sami, že naši pomocníci, o které jsme se poctivě v zimě starali, nám pomohou probuzenou přírodu sanitáři chránit před škůdci.

Jde hlavně o naše ptactvo. Protože mnozí milovníci přírody chtějí ptákům pomoci a nevědí jak, chceme jim trochu pomoci radou, jaké krmení hladovějícím ptákům připravit.

Za prvé: připravte vhodná krmítka. Pozor! Žádné krmítko nevyhovuje stoprocentně všem požadavkům. Někdy sníh nebo déšť znehodnotí předložené krmivo. Důležité je, aby násypaný stolek (rozměr 20×30×3 cm) byl snadno přístupný a dal se lehce naplňovat.

Za druhé: připravit vhodné krmivo, podle toho, jaký druh ptáků (na základě zkušeností z minulých zim) ke krmítku zalétává. Na pomoc poznání, o které druhy ptáků jde, přinášíme vyobrazení nejčastějších návštěvníků krmítek.

Z měkkozubých ptáků:

Sýkora koňadra (obr. č. 1). Velká jako vrabec, pestrá a velice pohyblivá. Má třpytivě černou hlavu a čisté bílé líce. Spodní strana je žlutá se širokým černým břísním proužkem.

Sýkora modřinka (obr. č. 2.). Menší než vrabec. Temeno a křídla azurově modrá, spodní strana světle žlutá.

Brhlík lesní (obr. č. 3). Velký jako vrabec. Má velkou hlavu s rovným šidlovitým zobákem a krátký ocas. Svrchní strana šedomodrá, spodní okrově žlutá.

Těmto vyjmenovaným pěvcům do krmítka předkládáme: ořechová, lísková, slunečnicová, okurková a dýňová jádra, ovesné vločky mírně opražené na tuku, **nesolené** protučnělé syrové maso, nesolený hovězí a skopový lůj. Doporučujeme dále tukovou směs podle receptu: nesolený lůj, přimícháme posekaná jádrová semena ořechů, slunečnic, semence, máku, řepky. Tukovou směs připravujeme do různých nádob, květináčů nebo namáčíme do tuku šišky, větvičky z jehličnanů. Takto připravenou tukovou směs zavěšujeme na stromy (květináče dnem nahoru).

Dalšími nejčastějšími návštěvníky krmítek jsou zrnozobí pěvci:

Zvoněk zelený (obr. č. 4). Velký jako vrabec, olivově zelenožlutý, má silnou hlavu s mohutným zobákem, zlatožlutá pole na křídlech a stejně zbarvený ocasní lem.

Pěnkava obecná (obr. č. 5). Veliká jako vrabec. Za letu jsou nápadné bílé křídelní pásky a bílá ocasní pera.

Blask tlustozobý (obr. č. 6). Veliký jako špaček, má silnou hlavu, mohutný kuželovitý zobák a krátký ocas. Má černou skvrnu na bradě.

Hýl obecný (obr. č. 7). Větší než vrabec, má krátký, mohutný zobák. Sameček má svítivě růžovočervenou hruď, samička je převážně šedá.

Zrnozobým pěvcům předkládáme do krmítek všechna semena, obsažená v ptačím zobu a obiloviny („zadiny“), strouhanku z bílého pečiva.

Nepostradatelným kosům předkládáme vařenou mrkev, vyřazená jablka, hrušky a všechny druhy obilovin.

Pro dnes již vzácné chocholouše sypeme kolem stavení ptačí zob, obiloviny a strouhanku z bílého pečiva.

Zásadně nepředkládáme chléb, solená masa, žluklé tuky!

Všchna krmítka s tukovým žírem zavěšujeme do stínu!

Pomozte také obyvatelům našeho zookoutku!

Jak se chystají obyvatelé našeho zookoutku na zimu? Srnky Zuzka, Líza a dvě odkojená opuštěná srnčata Honza a Lesana zaměnily již svůj letní šat za zimní. Labutím, divokým kachnám, březňáčkám, čírkám, husám labutím, husicím rezavým a nilským zabrání nové prachové peří pocítit chlad vody a mraz. Jedinou starost před tuhými mrazy nám působí husice nilské, neboť jejich domovem jsou teplé bažiny podél řeky Nilu. Zimní ubikace s paticí péčí však máme pro ně připraveny.

Velkými pomocníky kroužku mladých ochránců přírody v našem městě jsou nejmenší ochránci přírody: čtyřletá Renata Roznerová a čtyřletý Marek Krejčí a tříletá Olinka Roznerová, kteří nasbírali pro srnčátka 50 kilogramů kaštanů, a tak jim zajistili bohatší jídelní lístek pro celé zimní období.

Srnečka Lesana z našeho zookoutku prosí za všechny, kteří v přírodě nemají přístřeší: Pomozte nám přežít!

Správa zookoutku spolu s mladými ochránci přírody děkují jim a dalším příznivcům zookoutku touto cestou za tak milou starost o jeho obyvatele a rodičům dětí za příkladnou výchovu k lásce k přírodě.

● **PODEKOVÁNÍ.** Všem dopisovatelům a spolupracovníkům, kteří se podílejí na vydávání Slavkovského zpravodaje srdečně děkujeme za spolupráci a přejeme v roce 1985 úspěšný život a dobré pero, aby nebylo jediné události, kterou bychom ve Zpravodaji, díky plodné spolupráci s Vámi, opominuli. Necht je tedy náš Zpravodaj i naší kronikou.

ČESTNÁ TRIBUNA BRIGÁD SOCIALISTICKÉ PRÁCE

(1. — počet zam., 2 — počet BSP, 3. — bronz., 4. — stříbrné, 5. — zlaté odznaky)

Agrochemický podnik Slavkov Vyznamenání: František Nováček Zlepšovatelé: Jiří Salomon, František Hudeček, Karel Rotrekl, Josef Holoubek a Milan Kachlíř.	171	4	16	6	—
Cukrovar Slavkov Vyznamenání: Josef Hrabovský, ved. BSP. 5 členů jeho BSP jsou dárci krve.	205	6	24	7	—
Cutisin Slavkov 4 vzorní pracovníci podniku a oboru	165	2	—	—	—
ČSAD Slavkov Nejlepší pracovníci: Adam Mik, František Barták, Jan Klečka, Bedřich Hladký. Vyznamenání: Adam Mik. Dárci krve: Adam Mik, Ladislav Mik, Stanislav Hošek, Jan Lokaj, Oldřich Plchot, František Barták, Pavel Svoboda, Jiří Zejda, Jan Klečka, Bedřich Hladký.	75	2	6	6	—
Destila Slavkov Vyznamenání: Ladislav Pruch, Miroslav Smejkal, Karel Malinka	100	2	12	6	—
Družena Slavkov	45	2	7	10	—
Elektroodbyt Slavkov Vyznamenání: Marie Menoušková. 21 nejlepších pracovníků. Dárci krve: Marie Kumrová — stř. odznak Marie Menoušková, Květoslava Franková, Marie Uhlířová, Jiří Hůlka — bronzový odznak, Jan Vallo	43	3	8	4	—
Jesle Slavkov	8	1	4	1	—
MEZ Slavkov	184	4	5	—	—
Okresní podnik služeb Slavkov	68	2	—	6	—
Pekárny Slavkov	60	2	7	—	—
Poliklinika Slavkov Vyznamenání: MUDr. Anna Válková, Drahomíra Lattenbergerová Různá uznání: Věra Floriánová, Jarmila Kulhánková, MUDr. Svatava Kojetinská, Marie Hrabovská, Jarmila Bartůšková, Zdena Hořavová, Marie Švábenská, MUDr. Jiří Hlaváč	128	10	62	13	—
Pošta Slavkov Nejlepší pracovnice: Ludmila Polachová, Miroslava Dvořáková, Dobromila Mezníková, Karla Kalvasová	28	3	12	9	—
STS Slavkov Státní vyznamenání: Hošek a Hrda Nejlepší pracovníci: Pospíšil a Macháň	68	2	33	7	—
Potraviný Slavkov 33 vyznamenaných jednotlivců a kolektivů	389	23	62	5	—

Textil a oděvy Slavkov Vyznamenání: Jarmila Čermáková, Drahomíra Kazíková, Anna Kellnerová, Blažena Svobodová, Ludmila Chalupová	206	11	70	11	—
Uhelné sklady Slavkov Vyznamenání: Holeček	15	1	2	7	—
Agrozet Slavkov, Čs. armády Vyznamenání: Ferdinand Oslík, Irena Rozsypalová	78	5	30	17	—
ZZN Slavkov 4 členové BSP nositeli vyznamenání	25	1	3	8	—

Další podniky zprávu nepodaly.

INFORMACE O LETOŠNÍ CUKROVARSKÉ KAMPANI

Letos byla cukrovarská kampaň zahájena 9. října 1984 a výkup skončen 10. listopadu. Cukrovar Slavkov vykoupil z rajónů Vyškov, Brno-venkov a Hodonín celkem 103 750 tun cukrové řepy. Z toho 80 600,47 tun z rajónu Vyškov, kde byl cekový průměr 36,25 t z hektaru, cukernatost 15,25%, 7 416,09 tun z okresu Brno-venkov s cukernatostí 15,21 % a 15 733,25 tun z okresu Hodonín s cukernatostí 14,73 %. Přesunuto bylo do závodu

Sokolnice 3 653 tun, čili ve Slavkově zůstalo ke zpracování 100 097 tun, to znamená, kampaň asi 87 dnů (kampaň by měla skončit v prvním týdnu měsíce ledna 1985). Z vyškovského rajónu splnilo plán nákupu nejlépe JZD Marefy na 101,5 %, výnos 42,73 t/ha, s cukernatostí 15,34 % a JZD Šaratice na 100,1 % s cukernatostí 14,88 %. Průměr cukernatosti z celkového výkupu je 14,66 %. Výkup celkem splněn na 87 %. Procento příměsí nečistot činilo v průměru 18 %. Sklizeň probíhala vcelku za příznivého počasí. Všem pracovníkům a brigádníkům cukrovaru patří poděkování.

JAK POKRAČUJE VÝSTAVBA NOVÉHO ZÁVODU MEZ?

Výstavba nového závodu MEZ u nádraží ČSD pokračuje dle plánu, jak nás informoval vedoucí Petr Slavotínek. Doba výstavby je rozvržena na tři léta a podle informací se bude jednat o moderní závod s novým strojním vybavením, takže práce zde bude sice vysoce mechanizována, tudíž bez větší dřiny, ale bude klást značné požadavky na znalosti, kvalifikaci, na organizaci výroby. Celý proces pohybu a přesunu materiálu k jednotlivým operacím bude řízen přes počítač, aby celý výrobní proces byl maximálně ekonomicky efektivní, bez časových ztrát, aby odstraňoval lidskou dřinu a hlavně zbytečné manipulace s materiálem i polotovary.

Již dnes je třeba pracovníky na tento náročný výrobní proces připravovat, zvyšovat jejich kvalifikaci, i za cenu přeškolení, hlavně u žen. A závod MEZ ve Slavkově jich bude potřebovat daleko víc, než jich má dnes. Proto apelujeme na muže i ženy, kteří mají zájem o perspektivní zaměstnání v novém moderním závodě: přihlaste se do zaměstnání v MEZu! Jeho náplní je výroba speciálních čerpadel jako generálního dodavatele v rámci RVHP. V současné době se provádějí zkoušky se sériovou výrobou čerpadel nové generace.

A ještě jednu zprávu: starý závod převezme nynější soused, a to Dřevodílo Slavkov, to znamená, že i ono bude rozšiřovat výrobu a zde budou další pracovní příležitosti. Tedy Slavkováci budou muset vzít rozum do hrsti: vyplatí se jezdit za zaměstnáním denně do Brna, když ve Slavkově je pracovních příležitostí dost?

NEJLEPŠÍ BSP V PODNIKU MEZ

Byla jí vyhodnocena 14členná BSP, kterou vede Marie Klofáčková v slavkovském MEZu. Tato brigáda, mající 12 žen a 2 muže, pracuje v oddělení montáže speciálních čerpadel, jež jdou většinou na export do socialistických i kapitalistických zemí. Musí mít tedy vysokou kvalitu po všech stránkách. A BSP se snaží pracovat beze zmetků s vysokou pečlivostí a také trpělivostí, neboť montáž vyžaduje plné soustředění. Pomáhá jim vpravdě ženská péče o pracovní prostředí a pořádek na pracovišti i kolektivní odpovědnost za plnění úkolů. Každá absence spolupracovnice je signálem ke zvýšení pracovního úsilí, aby její práci kolektivně nahradily. O bezpečnost práce se starají všichni členové a pomáhají k tomu, aby třístupňová kontrola byla účinná a tak prakticky pracují bez úrazu. A proto právem byla, v rámci socialistické soutěže, vyhlášená na počest oslav 75. výročí podniku MEZ, vyznamenána čestným titulem „Nejlepší kolektiv BSP MEZ“ tato malá, skromná BSP ze slavkovského závodu. Blahopřejeme!

CO SE DĚJE V PEKÁRNĚ?

V naší slavkovské pekárně se vyráběl chléb, běžné pečivo a jemné pečivo na výrobním zařízení, instalovaném v roce 1967. Toto bylo natolik opotřebované, že bylo rozhodnuto provést rekonstrukci a modernizaci celé pekárny. S plánovanou rekonstrukcí bylo započato počátkem roku 1984, kdy byla zrušena výroba pečiva a toto zajišťuje pekárna Brno—Horní Heršpice. Jemné pečivo bylo dováženo z pekárny Vyškov a Ivanovice. Ve Slavkově zůstala jen výroba chleba, kterou bylo nutno zajišťovat ve tříměnném provozu. Za této situace byly kladeny podstatně vyšší nároky na pracovníky provozu, kteří museli převážet a rozvážet pečivo z Brna, Vyškova a Ivanovic. V této první etapě 8 pracovníků denně jezdilo do Brna, kde v nočních hodinách zajišťovaly výrobu pečiva, 4 pracovníce zajišťovaly jemné pečivo ve Vyškově.

Od 11. září byla kontinuální linkou rozšířena pečná plocha a zvýšila se kapacita o 50%.

V současné době probíhá výstavba nové kotelny a přístavba expedice a sociálního zařízení, v květnu 1985 se plánuje zastavení výroby chleba, aby mohla být instalována výkonnější kontinuální linka. Do 1. 12. 1985, kdy bude linka dána do provozu, se bude chleba dovážet z jiných provozoven, převážně z Brna. Ve II. čtvrtletí je plánována také opět výroba jemného pečiva.

Poděkování za dosavadní dobrý průběh rekonstrukce patří především pracovníkům OSP Vyškov i dalším dodavatelským organizacím, neboť jejich přičiněním bude zvýšena tak potřebná kapacita slavkovské pekárny a současně i díky za pochopení pracovníkům pekárny, kteří při ztížených pracovních podmínkách zajišťují náš denní chléb. Zároveň žádáme spotřebitele, aby omluvili některé těžkosti v zásobování pečivem.

Jan Růžička

STAVEBNÍ ÚŘAD MĚNV pro větší informovanost

Problematika, související s hranicemi pozemků

Častým sporem mezi sousedy — vlastníky, případně i uživateli jednotlivých domků a jejich pozemků je hranice. Tato hraje důležitou roli ve vzájemných vztazích.

Pokud existuje mezi sousedními vlastníky vzájemný soulad a tolerance — správné socialistické soužití, nedochází ke sporům a k případným stížnostem na MěNV. V opačném případě však jsou připomínky týkající se přímého zásahu do hranice nebo nepřímého zásahu, tak zvaných imisí.

V případě přímého zásahu do hranice ze strany jednoho ze sousedů — odříváním, stavební činností a podobně, řeší nápravu pouze soud, neboť MěNV není kompetentní rozhodovat ve věcech majetkoprávních. Ze strany MěNV může být pouze podán názor na řešení problematiky,

návrh na docílení smíru mezi sousedy, ale není zásadně možné bez dalšího řízení rozhodnout o vlastnictví.

O hranici rozhoduje pouze soud, který chrání vlastnická práva po předchozím odborném posouzení střediskem Geodézie, který eviduje majetek občanů a organizací.

Specifickou problematikou u zahrad jsou ploty — oplocení všeho druhu. Náš právní řád nemá zvláštní ustanovení o stavbě plotu, tak jak tomu bylo u občanského zákoníku z roku 1811. Dle tohoto OZ se uváděla povinnost oplocování právě hranice z tohoto vzniklo odvozené pravidlo — pravé ruky.

Současná právní úprava nenářizuje povinnost fyzického zajištění hranice — stavba plotu. Pokud však dochází k imisím — zásahům ze strany vlastníka jednoho vůči pozemku sousednímu, může stavební úřad nařídít stavbu oplotit. O možných imisích bude informovat stavební úřad občan v dalších číslech našeho Zpravodaje. Ke stavbě oplocení občané musí získat stavební povolení od MěNV Slavkov. Toto povolení občan obdrží, když doloží potřebné podklady. (Žádost, doklad o vlastnictví, situaci hranice.) Stavba plotu, zídka nesmí zasáhnout do vlastnictví sousedního pozemku. (Pokračování)

UPOZORNĚNÍ, TÝKAJÍCÍ SE ZEMĚDĚLSKÉ DANĚ

Finanční a plánovací odbor MěNV ve Slavkově upozorňuje občany, že **do 15. února 1985** je povinností oznámit všechny změny, týkající se zemědělské daně.

Dále upozorňujeme občany, kteří nejsou plátcí zemědělské daně a v letošním roce odevzdali do výkupny ovoce, zeleninu, vlašská jádra apod., že tyto příjmy jsou osvobozeny od daně jen za předpokladu, že do 15. února 1985 předloží na MěNV potvrzení od zaměstnavatele (JZD, školy atd.), že svoje pracovní povinnosti v roce 1984 řádně plnili. Důchodci předloží potvrzení o důchodu, které jim vystaví poštovní úřad.

NÁŘEČÍ NA SLAVKOVSKU

O nářečí na Slavkovsku bylo psáno doposud velmi málo. Fr. Bartoš mu věnoval nevelikou kapitolu ve své Dialektologii moravské II. — 1905. Fr. Trávníček se zmiňuje o našem nářečí při hanáčtině ve svých souborných pracích o moravských dialektech: v knize O českém jazyce a v Moravských nářečích 1926.

Mluva na Slavkovsku se řadí všemi svými typickými znaky k nářečí hanáckému. Své typické nářečí měly vesnice Velešovice, Rašovice, Heršpice, Hodějice a částečně i Slavkov. Uvádíme některá slova na ukázkou: práca, lavica, kůža, růža, našo ulicó, břuch, košuló, bóda, tróbit, Josef býval dycky hodné, už je nadobro zkažené atd. Spisový tvar hajný bylo slyšet v těchto hláskových obměnách: hajné, hejné, héné.

Uvádíme rozhovor mezi dvěma staršími sousedy (zachyceno v roce 1930 v jednom slavkovském hostinci):
A: Jak se máte fčil? B: Rači se ani neptáte! Dřu od rána do noce a nestačím platit na berním na dáňku. Hrom do toho uhoď! A: Že mluvíte, takové magnáš, keré neví co s penězama má dělat! Já to dycky říkám, že by se mělo zebrat tem, co tak naříkajó. B: Naříkajó. Dyt se už nemožu na tó nespravedlnost na sjeté dívat. A: Jakó nespravedlnost? B: Ále všelijakó. Co vám budu povídat! A: Nesmíte byt tag ubručené. Pudete za chvílu na svaďbu a budete se mět jak sfaté v nebi. B: A že mně to bude stát hříšný grécary, to je nic, to je vosk? S prázdno tam přece nemožu přijet! Nejaké ten talérek a bude hnef sto korun pryč! A: Ja, ja, to je pravda a keho si tá Fánka bere? A: Ale jakéhoš montéra z Brna, je pré tam v elektrárni. Udělá to děřčisko sčestí s takovém hodném, spořádaném chlapcem. A: A gde budó zďafke? B: Snáď na radnici v Brně a hostina bude néspiš u nevjesty. A: Ale zapomínám pit. Hospodo, ešče jednu! B: Nate sklínku, mně taky! Ale pag už ani hlt! Musím dom, baba bude mněť řeči.

Dnešní generace již mluví spisovněji.

Z knihy Slavkov vyňal Vj.

C. k. HUSÁŘI VE SLAVKOVĚ

Kasárny tu byly dvoje: jedny na náměstí vedle panského domu (ředitelství Potraviny). Vjezd i výjezd byl do židovské čtvrti. Druhé byly za domem p. Stracha, kde jsou nyní kanceláře Uhelných skladů. Koně měli ustájeny na Špitálce ve dvou gruntech, stáje jsou dodnes zachovány. Měli i svého vrchního kováře, jménem Jan Kosina, který měl velmi nadaného chlapce, o kterém se zmiňuje rektor Hrbáček a který bydlel s rodiči ve Slavkově od podzimu 1814 do podzimu 1835. Velitelství bylo vedle radnice, bývalý okresní soud. Slavkovští dragouni odešli v roce 1889 do Hodonína.

Posledních 20 let byla údržba místních kasáren a jejich žádané rozšíření téměř na denním pořádku v městském zastupitelstvu. Bylo poukazováno na špatný stav budov a vnitřního zařízení, leč město se k opravám nemělo. Několikrát se dragouni na čas odstěhovali (1871). Když došlo k definitivnímu odchodu vojska ze Slavkova, cítili se zdejší obchodníci a živnostníci poškození a byla vyslána deputace k císaři do Vídně. Byla prý přijata milostivě, dostala slib do budoucna — vojsko však se již nevrátilo. Posádka nezanechala po sobě dobrou pověst, zvláště ne důstojníci, a to pro svou neukázněnost a stále němčení. Vj.

Bude vás zajímat...

- 1554 byl založen cech krejčovský?
- 1556 byl založen cech blanařský (kožešnický)?
- Od roku 1566 měla obec Slavkov právo pečeti červeným voskem?
- 1568 byl založen cech řeznický?
- 1580 byl založen cech kloboučnický?
- 1581 byl založen cech bednářský?
- 1595 byly založeny cechy tkalcovský, pekařský a perníkářský?
- 1600 postoupilo město Slavkov mýto Oldřichu z Kounic?
- 1600—1700 se ve Slavkově pěstovalo hojně víno, chmel a šafrán?

Laštůvka Josef

O HISTORICKÉM VÝVOJI SLAVKOVSKÉHO ŠKOLSTVÍ

Zájem o vzdělání se projevil teprve ve 13. a 14. století s rozvojem měst, neboť jejich obyvatelé vedle zemědělství provozovali především řemesla a obchod a při těchto zaměstnáních konala znalost čtení, psaní a počítání velmi platné služby. Znalost těchto předmětů poskytovala občanům slavkovským škola farní, o níž bližší zprávy marně asi budou hledány, poněvadž archiválie řádu německých rytířů, jemuž jako patronu kostela náležela i péče o školy, zmizely v bouřích husitských a v nynějším archivu téhož řádu ve Vídni se nedochovalo z těch dob nic, z čeho by se dalo pro dějiny slavkovského školství něco vytěžit.

Školy farní se postupem času měnily ve školy městské. Školmistři znalostí nevalných bývali, tehdy byli najímání na rok se čtvrtletní výpovědí a oni si pak podle potřeby najímali pomocníky na tutéž dobu. Zdá se, že měšťané slavkovští o vzdělání svých dětí dobře se starali a své mistry opatrně volili.

Budovy školní bývaly v blízkosti kostelů. Tak i škola slavkovská byla u kostela sv. Jakuba v ulici Stanovské, kde býval i hřbitov (nyní ulice Fügnerova). O pomůckách školních dá se těžko mluvit, poněvadž jich nebylo. Papír byl vzácný, psalo se na břidlicové tabulky. Z knížek byl snad jen katechismus.

Další podnět k hojnému zřizování škol daly náboženské třeňice — ani ne tolik mezi podobojí a podjednou, ale v době pronikání hnutí luterského, jemuž byla škola jedním z prostředků šíření náboženských nauk.

Tak se stalo i ve Slavkově v druhé polovině 16. století a z lektorů luteránských se připomíná roku 1575 Jan Pelhřimovský a po něm Johannes Přeštický. Novokřtenci, které ve Slavkově usazovali Kounicové, vychovávali své děti již od polovice druhého roku společně ve škole. Tam se o ně staraly školní matky a potom školní mistři.

Čeští bratři mívali své školy nejčastěji v rodinách. Jen tam, kde měli sbor, bývala škola při sboru a v ní vyučoval jáhen. Ve Slavkově však byl sbor a při něm i škola, z jejichž učitelů se v roce 1554 uvádí D. Šťastný. Byla to škola dobrá. Z jednoty vyšel hlasatel všeobecného vzdělání J. A. Komenský. Po třicetileté válce octl se Slavkov v takovém bídém stavu, že znepokojoval jeho majitele Dominika Ondřeje Kounice, takže zval veřejným listem českým a německým do města nové osadníky, kteří by se poctivě chtěli živiti a obsadit pusté domy a za to jim sliboval různé výhody.

Bylo zle po této válce i se školstvím. Mnohé školy zmizely a které zůstaly, musely se spokojiti s učiteli nevalnými. Slavkov byl mezi městy, které si školu uchovaly — učil na ní mezi jinými Tomáš Stupavský (1647—1664).

I když si slavkovskou školu představíme v duchu světlejším, pak vyučování na ní bylo sotva lepší, než v jiných městských školách. Nedivme se tedy, když slavkovský pán Max. Oldřich Kounic ohlíží se po někom, kdo by se ujal slavkovské školy. Pomýšlí na piaristy, kteří sídlili v Mikulově a o nichž bylo známo, že zřizovali dobré a pro obyvatele bezplatné školy elementární. Píše jim dopis, ale k uskutečnění jeho záměru nedošlo. Nápravy nebylo lze se dlouho dočkat, a tak konečně do otázky obecného vzdělání zasáhl stát. Stalo se to v době, kdy panovníci byli přesvědčeni, že je nutno se vzdáti opory privilegovaných a opřít se o lid. Aby tato opora byla dosti silná, snažili se učiniti lid hospodářsky silnější, svobodnější a vzdělanější. Proto tato doba bývá právem nazývána dobou osvícenského absolutismu.

V ní vznikly tak pronikavé opravy ve školství, že na nich ve své podstatě spočívá národní školství dodnes. Účinek tohoto nařízení se projevil ve Slavkově již roku 1781, kdy na žádost města dala vrchnost rozšířit školní učebny. Roku 1783 byla pak zřízena expozitura školy slavkovské v Němčanech.

Od vydání tohoto školního řádu mohl býti učitelem jen ten, kdo měl k tomu předeepsané vzdělání. Dosaďní učitelé museli svou způsobilost prokázati dodatečnou zkouškou. Tak i patrně tehdejší rektor Jan Stránský, který tu učil od roku 1760 do roku 1810 a pak i Damian Hrbáček, o jehož působení ve Slavkově se budeme zabývat v dalším článku.

Týmž školským řádem zavedena byla i školní povinnost. Tělesné tresty, jimiž se do té doby ve školách přímo plýtvalo, byly sice ponechány, ale doporučuje se, aby bylo užíváno prostředků vhodnějších, jako zahanbení a odnětí příjemných věcí. Nemá prý se šetřiti projevy spokojenosti a jinými chválami za píli a dobré mravy.

Poněvadž stát neměl k provedení tohoto plánu ihned potřebných sil ani prostředků, používá těch, které byly po ruce. Tak nad triviálními školami měli dozor faráři a celými školními obvody děkani. Kromě toho měla každá škola pro věci rázu hospodářského ještě zvláštní dozorce, kteří udržovali spojení školy s panstvím a ve městech s městskou radou. Později nastaly po této stránce pronikavé změny, ale vcelku již tento školní řád se stal trvalým základem, na němž mohlo 19. století budovat dále.

(Pokračování v příštím čísle)

NEJSMUTNĚJŠÍ VÁNOCE

Babička Zofie Šafářová, rozená Černíková, se narodila roku 1903 ve Slavkově. Její otec tam sloužil u hraběte Kounice, který jezdil i s manželkou na léto do Slavkova. Její maminka chodila každý den ustýlat po stele a ona chodila s ní. Paní hraběnka byla z lidu, cítila s nimi a měla je ráda a občas malé Žofince řekla: „Až přijdeš ze školy, přijdi do kuchyně a kuchařka ti dá svačinu!“ Tak tam chodila i s bratrem a tam také poprvé jedla rohlík s máslem — to byla pochoutka! Vždycky, když jí rohlík s máslem, tak si na to vzpomene ještě dnes. Oceňuje, že lidé se dnes mají tak dobře, jako dříve jen lidé bohatí.

Když paní hraběnka ovdověla, musela opustit zámek, protože nebyla z hraběcího rodu. Bydlela v Praze, kde jí zemřelý hrabě zajistil živobytí, ale občas přijela do Slavkova a vždy také navštívila staré služebnictvo, které bydlelo na Špitálce vedle hřbitovní kaple a za to také uklízeli tuto kapli.

Její tatínek pracoval jako kočí u hraběte Kounice a rovněž tak maminka tam pracovala, protože bydleli v zámku. Mladá Žofinka jako nejstarší musela pracovat téměř zadarmo. Vypukla první světová válka a tatínek musel narukovat a padl jako první ženatý ze Slavkova. Padl právě na vánoce 25. prosince 1914. Zpráva o tom přišla na radnici, ale aby nám nepokazili vánoce, oznámili nám to až po svátcích. Její maminka plakala a nařikala, jak užívá čtyři děti školou povinné. Paní cetratní Nováková všem dala ušít černé oblečení a i potom je částečně podporovala. Dokonce jim dala ušít tašky do školy k panu Hrazdílkovi (sedlář za Branou), aby prý nedělali ostudu a nenosili školní knihy svázané v kapesníku.

Přesto, že jim pan ředitel vycházel ve všem vstříc, maminka měla těžký život a toužila po nějakém domku, aby mohla chovat nějaké zvířectvo a tak je snadněji uživila. Když se trefil ke koupí domek pro Františku Frištenském, sourozenci jí tuto koupí doporučili a zaručili se za půjčku, protože peníze nebyly. Pak dluh dlouho splácela, ale měla radost, že bydlí ve svém, může chovat dvě kozy a dvě prasata: jedno na obživu a jedno na splátku dluhu.

Když se stěhovali ze zámku, pan centrální vyčítal: Proč se stěhujete, vždyť vás žádný nevyhání! Budete k nám dál chodit vypomáhat? To maminka slíbila již kvůli tomu, že nám pomáhali, když bylo nejhůře.

Když tatínek Žifinky sloužil u hraběte Kounice, který i s manželkou jezdil na léto do Slavkova, chodila maminka denně pánům ustlat postele a Žofinka s ní. Paní hraběnka byla hodná, cítila s prostým lidem. Když hrabě umřel, musela zámek opustit, protože nebyla z hraběcího rodu.

Hrabě ještě před smrtí ji zakoupil v Praze dům u Národního divadla, ale hraběnka jezdila občas do Slavkova a vždy navštívila i své staré služebné.

Tak na vánoce vždy se smutkem v srdci vzpomíná babička Šafářová (Černíková), na své trudné mládí a zvláště na ty první válečné vánoce v roce 1914 a přeje všem rodinám a dětem, aby nikdy nemuseli truchlit pro otce a syny padlé ve válce.

„ZA ODLOŽENÉ VĚCI SE NERUČÍ“

S vývěskami tohoto nebo podobného znění se leckdy setkáváme v místnostech podniků, které poskytují občanům služby, s nimiž je spojeno odkládání věcí, zejména vrchního šatstva, klobouků, aktovek, deštníků apod.

Tato jednostranná prohlášení organizací poskytujících služby jsou v rozporu se zákonem a nemají žádných právních účinků.

V občanském zákoníku je totiž výslovně stanoveno, že je-li s provozováním nějaké činnosti spojeno odkládání věcí, odpovídá provozovatel občanovi za škodu na věcech odložených na místě k tomu určeném nebo tam, kam se obvykle odkládají. Odpovědnost trvá tak dlouho, dokud zákazník je v podniku.

Odpovědnost podniku však zaniká, když host odejde. Nevztahuje se tedy například na odloženou věc, kterou při odchodu v místnosti zapomněl.

Při určení výše škody se vychází z ceny, jakou měla věc v době poškození. Za klenoty, peníze a jiné cennosti se však odpovídá do částky 1 000 Kčs. Tento limit je nutno chápat tak, že se vztahuje na všechny uvedené věci dohromady. Bude-li však škoda na těchto cennostech způsobena těmi, kteří v provozu pracují, hradí se bez omezení.

● **Vánoční besídka.** Organizace ČSŽ ve Vážanech připravila pro děti Vánoční besídku s nadílkou a pestrým programem.

BUDUJEME A ZVELEBUJEME DÁLE NÁŠ STADIÓN

Sportovní stadión naší Vzorné TJ Slavoj, který bude dějištěm okrskové spartakiády 85, dozrává v posledních letech účelných změn ve svém vybavení. Byl vybudován vodní příkop pro možnost pořádání atletického běžeckého závodu 3 000 m překážek „Steapl“, v letošním roce byla slavnostně otevřena nově zatravněná plocha fotbalového hřiště a v současné době se uskutečňuje přístavba šaten, sociálního zařízení, místnosti pro rozhlas a místnosti pro shromažďování cvičitelů a vedoucích spartakiádních skladeb. Vše je budováno svépomocí členů TJ.

Přístavba šaten, která byla díky pochopení MěNV dodatečně zařazena do akce „Z“, byla zahájena 20. července t. r. Dokumentární snímek je již dnes historií, neboť za necelé čtyři měsíce bylo vybudováno dílo v hodnotě téměř 300 000 Kčs, včetně kana-

lizace a vodovodní instalace a částečné instalace elektrického zapojení. Za tuto dobu bylo odpracováno 3 560 brigádnických hodin. Odborným stavebním dozorem byl pověřen Bohumil Hrda, který kromě technického vedení neváhá se kdykoliv chopit jakékoliv stavební i pomocné práce, a to jen proto, aby stavba byla v předstihu ještě před spartakiádou dokončena a plnila svůj účel.

Avšak nejde jen o tuto stavbu. Stadión musí doznat ke spartakiádě celkové úpravy. Bude třeba odstranit plevelnou trávu z chodníků, upravit svahy, obnovit nátěry sedadel na tribuně, opravit některé části poškozeného oplocení a provést celkovou výzdobu, odpovídající vrcholné tělovýchovné slavnosti a vybudovat široký nástupní můstek pro příchod cvičících. Abychom dokázali maximálně ušetřit trávnick na hlavní ploše, bude třeba umístit na pomocných hřištích stovky značek pro cvičící, kteří zde budou moci secvičovat skladby.

A k tomu všemu bude třeba mnoha pomocných rukou, aby mohlo být vše v termínu a v plném rozsahu zvládnuto.

Vyzýváme všechny občany, závody a instituce ke spolupráci na zajištění podmínek pro tuto vrcholnou tělovýchovnou slavnost a věříme, že všude, kde o pomoc požádáme, budeme správně pochopeni.

Okrskový spartakiádní štáb ČSS 85

Nahoře: Jižní část přístavby šaten k budově stávající ubytovny krátce po zahájení přístavby.

Vedle: Pohled na nástup nejmladšího žactva na slavkovském stadióně na minulou okrskovou spartakiádu.

Dobry start v nacviku na Spartakiadu '85

ČESKOSLOVENSKÁ
SPARTAKIADA 1985

ČSS 1985 se stala prioritním úkolem TJ Slavov a Slavkově. Pro její zajištění a úspěšný průběh byly a jsou vytvářeny všechny předpoklady nejen uvnitř tělovýchovné jednoty, ale i ve spolupráci s dalšími partnery, z nichž v oblasti hromadných vystoupení považujeme za nejdůležitější obě základní školy a střední odborná učiliště.

Nácvik hromadných vystoupení začal v naší TJ i obou školách a středních odborných učilištích po 1. září 1984. Pokud se týká skladeb, jejichž nácvik zajišťuje školství, lze hovořit o tom, že s nácvikem nejsou žádné potíže, s výjimkou materiálových, neboť dosud se nepodařilo dodat nacvičujícím celkům potřebné náčiní, jako např. rakety a míčky pro mladší žáky, lana pro starší žáky, krychličky, které ve spojení budou tvořit „draka“ z televizního „Večerníčku“ ve skladbě nejmladšího žactva a nakonec i různobarevné šátky pro skladbu žen na Slovanské tance. Uvedené sportovní náčiní je ve výrobě a bude dodáno.

Zájem o nácvik spartakiádních skladeb na školách a učilištích byl větší, než nám ukládalo směrné číslo odboru školství ONV a OV ČSTV. Skladbu pro nejmenší žactvo nacvičuje 95 žáků a žákyň, skladbu pro mladší žáky 91 žákyň, skladbu pro starší žáky 110 žákyň, mladších žáků je zařazeno do nácviku 70, starších žáků 100. Skladbu učňovského dorostu nacvičuje 80 cvičenců a cvičenek.

Rovněž nácvik skladeb v TJ běží na plné obrátky. Tělocvičny jsou plně využity v dobách, stanovených pro nácvik, který probíhá úspěšně. Neobvyklý je zájem o skladbu pro rodiče a děti, jehož se zatím zúčastňuje 36 párů a skladba žen, která jako vždy ženy „táhne“. Velká tělocvična při ZŠ na Komenského náměstí je zaplňována 54 ženami a skladba pro dorostenky a ženy je obsazena 24 cvičenkami.

Mužů je zatím zapojeno do nácviku 29, ale vyzýváme muže, aby nám pomohli dosáhnout kompletního celku, tj. 36 cvičenců. **Tedy muži, přijďte rozmnožit řady cvičenců! Čekáme vás každé pondělí a čtvrtek v 19 hodin ve „staré“ tělocvičně ZŠ Komenského a ve středu ve 20.30 hodin ve velké „nové“ tělocvičně na téže ZŠ. I když nácvik již probíhá, cvičitelé jsou ochotni nově přichozí docvičit a vše dohonit!**

Termín okrskové spartakiády byl definitivně stanoven na neděli 26. května 1985. Na našem stadióně vystoupí více než 3 200 cvičenců. Budou předvedeny všechny spartakiádní skladby a věříme, že i slíbená skladba armádních cvičenců. Okrsková spartakiáda ve Slavkově bude co do počtu největší okrskovou spartakiádou v okrese a bude jakousi předpremiérou okresní spartakiády ve Vyškově, která se uskuteční o týden později.

Pokud se týká sportovní části ČSS 85, je zpracován kalendář spartakiádních sportovních akcí v rámci okresu. Spartakiádní štafeta Dukla-Bratislava-Praha proběhne naším městem 31. března v dopoledních hodinách.

Zdar Československé spartakiádě 1985!

VÁŽANSKÉ ŽENY CHTĚJÍ NA SPARTAKIÁDU

I TJ Sokol Vážany se aktivně podílí na nácviku ČSS 85. Dvakrát týdně zaznívají z tělocvičny tóny Slovanských tanců, jež doprovázejí nacvičování skladby 12 žen, pod vedením mladé, ale zkušené cvičitelky Zdeňky Ševčíkové. Polovinu skladby již mají nacvičenou, odstraňují ještě drobné chybičky a v prosinci již začaly s nácvikem další části skladby.

Přáním všech těchto žen je ukázat své umění na celostátní tělovýchovné slavnosti na Strahově i na okrskové spartakiádě ve Slavkově. Poctivá příprava je zárukou, že budou úspěšně reprezentovat vážanskou tělovýchovnou jednotu.

O PRÁCI TĚLOVÝCHOVNÉ JEDNOTY VE VÁŽANECH

TJ Sokol ve Vážanech má aktivní 3 oddíly, a to vzorný odbor základní rekreační tělesné výchovy, oddíly kopané a stolního tenisu. Odbor ZRTV pracuje pod vedením Zdenky Ševčíkové.

V současné době se 4 družstva ZRTV připravují na okresní a krajské soutěže základní gymnastiky. Odbor také připravuje na měsíc prosinec vánoční besedu a organizačně zajišťuje jednodenní zimní sportovní rekreační zájezd.

Sportovní oddíly vykazují jen průměrnou činnost a výkonnost soutěžících celků je jen průměrná, ale jsou

JE PRÁVO NA NÁLEZNĚ?

Jedním z mnoha lidem nejasných problémů je **problém tzv. nálezného**.

Nálezce je povinen nalezenou věc vydat tomu, kdo ji ztratil. Nemá-li to možné, má nálezce bez zbytečného odkladu nález ohlásit u místního národního výboru. Jestliže se vlastník věci do roka nepřihlásí, stává se jejím vlastníkem stát, a to i tehdy, když nálezce v úmyslu si věc ponechat nesplnil svou ohlašovací povinnost. V tom případě je pak povinen vydat státu nalezenou věc i s případně nálezem užitky.

V souladu s pravidly socialistického soužití přiznává zákon nalezci pouze nárok na úhradu nutných nákladů. Nárok na nálezce mu však nenáleží.

Zákon o nálezce byl zrušen v roce 1951, když před tím platil 140 let. Tehdy platilo, že nalezci patří 10 %, u větších obnosů 5 % nálezce. U tzv. „pokladů“, tedy věcí skrytých, bylo stanoveno, že třetina patří nalezci, třetina státu a třetina majiteli pozemku či objektu.

Naš právní řád nezná pojem res nullis, věc nikoho, jimž byla dříve

vytvářeny předpoklady pro úspěšnější činnost.

TJ Vážany připravuje v současnosti tradiční společenské akce: **silvestrovskou zábavu a maškarní ples s následným dětským karnevalem** ve dnech 19. a 20. ledna 1985.

Pro příští jubilejní rok výročí osvobození, výročí založení TJ a Celostátní spartakiády plánuje TJ Sokol tělovýchovné, sportovní a kulturní společenské akce, které budou upřesněny a schváleny na výroční členské schůzi v únoru 1985.

Výbor počítá s aktivitou celé členské základny a s podporou všech organizací a složek NF jak ve Vážanech, tak i ve Slavkově.

Štefan Stanislav, předseda TJ

označována věc majitelem opuštěná, derelinkvovaná. Dnes podle § 453 odst. 2 obč. zák. věci skryté, zakopané, zadržané a podobně utajené, jakož i opuštěné, jejichž vlastník není znám, připadají do vlastnictví státu.

Je omylem se domnívat, že například věci odložené na ulici nebo přivážené do sběru nikomu nepatří.

Do kategorie uváděných deliktů spadá i присvojení si cizího zaběhlého zvířete, jako třeba slepice, králíka, psa a podobně, ale i věc přinesená psem, věc připlavená vodou aj.

Bude asi ještě nějaký čas trvat, než tyto zásady socialistického právního řádu vejdu do obecného vědomí lidu. Zatím musí být pro každého vodítkem vědomí, že co si sám nevydělal, nekoupil, nezdedil, nedostal darem ani nezískal jiným právním aktem, na to nemá v žádném případě oprávněný nárok.

Na nálezce tedy není nárok, ale odměnit poctivost nálezce zákon nezakazuje a zvláště ne slušně poděkovat, jak se mnohdy stává, když vlastník nálezce ani nepoděkuje, ani se nezeptá, vznikly-li mu při vracení nutné náklady.

Poděkování za občanskou statečnost

Samoobsluha prodejny Potravin na Palackého náměstí. 4. prosince 1984. Prodejna plná lidí. V tom návalu si všimla naše občanka Marie Bajerová, že jeden občan se snaží vybrané zboží ne dát do košíčku, jak se patří, ale že si jej schovává. Upozornila proto personál prodejny a ten nepoctivce požádal o vydání uschovaného zboží. Vymlouval se, vytáčel, ale nic nepomohlo a kradené zboží musel s hanbou vrátit.

Kolektiv samoobsluhy tímto veřejně děkuje paní Bajerové za občanskou statečnost, neboť ne všichni lidé si počínají takto. Zvláště v době zvýšeného nákupního ruchu by bylo třeba zlodějíčkům se dívat na prsty, neboť to, co oni tajně ukradou, musí zaměstnanci prodejny zaplatit za ně ze svého. A vánoce chceme mít všichni bohaté — ale za své.

— * —

MLADÝM MUŽŮM NA POVÁŽENOU

U mládeže se stalo módou nevybíravé střídání partnerek či partnerů. Největším nebezpečím je přenášení pohlavních chorob, jejichž léčení je svízelnější, než si mnozí namlouvají.

To je jedno ze základních nebezpečí. Ale pro mladé muže je tu další nebezpečí. Mnohá děvčata přechoťně vyhoví, lhostejno kdy a s kým, a když ožehotní, ukáže „zneuctěná chudinka“ prstíčkem nikoliv na pravého otce, ale na toho, kdo jí připadá výhodnější jako manžel či muž, platící alimenty.

Další nečekané zvraty přinesla do sexuálního života hormonální antikoncepce. Ženy strašila představa, že se stanou nechtěné a za svobodna matkou. Dnes se však množí případy, kdy naopak žena cílevědomě a zákeřně přivede muže k nechtěnému otcovství, a to jednoduše: sdělí, že „bere tabletky“. Pak záměrně a bez

výstrahy tabletky vynechá a posléze vyhlédnuté oběti oznámí, že bude otcem. Tomu nezbyvá, než se oženit nebo platit.

Muži mají před těmito „taktikami“ jedinou obranu: Sexuálně žít jen se ženou, kterou dobře znají jako čestnou a charakterní, se kterou se nemusí případně bát uzavřít manželství. Pak nebude ani tolik rozvodů.

Přetištěno z časopisu Zdraví

STAVEBNÍ ČINNOST VE SLAVKOVĚ

Stavební úřad mimo jiné vydal povolání na tyto důležité stavby:

- ② Stavba tělocvičny pro Střední odborné učiliště zemědělské ve Slavkově. Stavba bude řešena se stávajícím objektem kotelny areálu SZOU v ulici Tyršova.
- ③ Rekonstrukce provozu „Drůbežářského průmyslu Bohdalice“ ve Slavkově (bývalá králičí farma).

Další informace:

Na koupališti, které budujeme v akci „Z“, byly provedeny tlakové zkoušky potrubí, stavba se zazimovává tak, aby v zimních měsících mohly být prováděny truhlářské práce při vybavení šaten.

Spolu s OÚNZ byla zahájena výstavba polikliniky. V současné době vážnou některé plánované práce pro nedostatek pracovníků, brigádníků i výpomocí ze slavkovských závodů.

Úřední hodiny Státního notářství

Úřední hodiny ve Slavkově u Brna: Městské kulturní středisko (přístavba uč. č. 5) každé první a třetí pondělí v měsíci. Ve Vyškově: pouze ve středu.

**co dnes uspoříte
zítra jako když najdete**

DVOJNÁSOB TO PLATÍ O ZVÝHODNĚNÉM
**SPOŘENÍ
PRO STŘEDNÍ
GENERACI**

VE KTERÉM SI MŮŽETE ZA PĚT LET USPOŘIT AŽ 60 000 Kčs A DALŠÍCH 8 000 Kčs ZISKAT NA ÚROKU A PRÉMII.

SPOŘENÍ JE URČENO ŽENÁM OD 45 DO 57 A MUŽŮM OD 50 DO 60 LET. SPOŘÍ SE PRAVIDELNĚ MĚSÍČNĚ ČÁSTKY OD 100 DO 1000 Kčs.

PRÉMIE VE VÝŠI PĚTINÁSOBKU UKLÁDANÉ ČÁSTKY ZVYŠUJE ÚROKOVÝ VÝNOS Z ÚSPOR NA 5,3%.

Příhlášky k premiiovému spoření k důchodu přijímají a podrobné informace podávají všechny naše pobočky.

ČESKÁ STÁTNÍ SPOŘITELNA
Váš peněžní ústav

Manželská a předmanželská poradna

Ve Slavkově u Brna na Městském kulturním středisku, Palackého nám. 126 (vchod ulice Úzká ve dvoře) zahájí svoji pravidelnou činnost manželská a předmanželská poradna — pobočka Okresního ústavu sociálních služeb Vyškov.

Úřední hodiny:

Pondělí	7.30—16.00 hod.
Úterý	7.30—16.00 hod.
Středa	7.30—18.00 hod.
Čtvrtek	7.30—14.00 hod.

Naši
jubilanti

RÍJEN:

70 LET

Josefa Johnová, Smetanova
Marie Vágnerová, Zlatá hora
Bedřiška Světlíková, Čs. armády
Blažena Hermanová, Vážany

75 LET

Anna Häringová, Husova
Alžběta Kodarová, Palackého
Školastika Krejčí, Dvořákova
František Rybníkář, Boženy Němcové

80 LET

Jaroslav Kreizl, Tyršova
Alžběta Kohoutková, Slovákova
Františka Venerová, Čs. červ. kříže
Hedvika Vyhňáková, Tyršova

85 LET

Marie Habáňová, Tyršova
Alžběta Krahulová, Husova

95 LET

Josef Pokorný, Jiráskova

LISTOPAD:

70 LET

Drahomíra Frýbortová, Rudé armády
Eliška Paulasová, Jiráskova
Bohuslav Uhlíř, Smetanova
Aněžka Nedomová, Smetanova
Hedvika Cenková, Vážany

75 LET

JUDr. Josef Kozlíček, Příční

80 LET

Marie Kosmáková, Smetanova
Božena Fantová, Tyršova
Josefa Švandová, Vážany
Františka Fuksová, Vážany — 84

85 LET

Otilie Floriánová, Jiráskova
František Holzer, Lomená
Karel Lábr, Vážany
František Pavlík, Vážany — 86
Žofie Novotná, Vážany — 86

Jubilantům blahopřejeme s tím, že budou mezi námi ještě mnoho let šťastní a spokojeni.

**Na cestu
ve dvou
se vydali**

ŘÍJEN:

Mojmír Novák — Věra Nováková
Nížkovice-Heršpice — Koberžice
Josef Stuchlík — Ivana Beránková
Křižanovice — Hodějice
Josef Čadík — Jana Míčková
Nesovice — Studénka
Roman Maláč — Eva Kuklová
Nížkovice-Heršpice — Křižanovice
Miroslav Cenek — Darja Zemanová
Slavkov
Petr Bohata — Renáta Maturová
Slavkov
Stanislav Sokolt — Hana Kristýnová
Trenčín — Slavkov
Libor Frank — Lenka Klusalová
Velesovice — Holubice
František Štěpánek —
Bronislava Floriánová
Nížkovice-Heršpice — Křižanovice

LISTOPAD:

Luděk Sigmund — Zdeňka Rybníkářová
Nížkovice-Heršpice — Rašovice
Josef Polák — Marie Střelcová
Vyškov
Roman Vytopil — Miroslava Kročilová
Ždánice — Žarošice
Jaroslav Panovský —
Zdeňka Klusáková
Slavkov

Stříbrnou svatbu v říjnu oslavili:

Zdeňka a Miloš Maláčovi, Komenského

Zlatou svatbu v listopadu oslavili:

Růžena a Vladislav Stávkovi,
Försterova

**Ať jsou ještě všechny dny, které spo-
lu prožijete zlaté, slunné a spokojené!**

**Vítáme
do
života**

20. 9. Tereza Ušalová, Zborovská
23. 9. Bohuslav Bohata, Polní
8. 10. Jana Nečasová, Polní
22. 10. Adam Kachlík, Polní
24. 10. Denisa Jirková, Zlatá hora
5. 11. Petra Kulhánková, Bučovická
14. 11. Eva Doležalová, Zlatá hora
14. 11. Michal Oujezdský, Vážany
17. 11. David Ryšánek,
Československé armády

**Rodičům hodně štěstí a radosti
z jejich úspěšného a šťastného života!**

**Opustili
nás
navždy**

29. 9. Ludmila Procházková,
Bezručova
14. 10. Arnošt Průša, Nerudova
18. 10. Karel Hanák,
Československé armády
3. 11. Anna Langerová,
Čelakovského
13. 11. Marie Štastná, Jiráskova
13. 11. Arnošt Čestnohorský,
Brněnská
15. 11. Cecilie Kubíčková, Kaunicova
**Ve Vaší práci je Vaše nesmrtelnost!
Buď čest Vaší památce!**

Oprava z minulého čísla:

9. 10. Antonín Hošek, Vážany
byl omylem zařazen do jiné
statistiky. Omlouváme se po-
zůstalým i čtenářům.

Závěrka příštího čísla 24. 1. Příspěvky
zasílejte nejpozději do 20. 1. 1985 na
MKS Slavkov.

Slavkovský zpravodaj vydává MěV KSČ a MěNV ve Slavkově u Brna. Pov.
ONV Vyškov pod č. Kult./8/84. — Tiskne Tisk, n. p., Brno, závod 5, provoz 53,
Vyškov — 5055. — Příspěvky zasílejte na MKS Slavkov. Uzávěrka 24. 11. 1984